

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Ducháčka a soudců JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., a Mgr. Jiřího Kopeckého ve věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████, ██████████
zastoupený advokátem JUDr. Zdenkem Poštulkou
sídlem U Javorky 976, Česká Třebová

proti
žalované:

██████████, narozená dne ██████████
bytem ██████████, ██████████
zastoupená advokátem JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou
sídlem Jugoslávská 12, Praha 2

o vypořádání společného jmění manželů,

k odvolání účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 21.5.2021, č. j. 7 C 100/2017-520,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadených výrocích I, III až VI, VIII až XVIII **mění** takto:

Z věcí, jež měli žalobce a žalovaná ve společném jmění manželů, připadá

a) do vlastnictví žalobce:

- rekreační chata č.e. ██████████ postavená na pozemku p.č. st. ██████████ ležícím katastrální území ██████████, obci ██████████
- motorové vozidlo ██████████, registrační značka ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

- zůstatek na běžném účtu vedeném u [REDACTED], číslo [REDACTED], ve výši 15.627,92 Kč
- stavba garáže bez č.p./č.e. postavená na pozemku p.č. st. [REDACTED] ležícím v katastrálním území [REDACTED]
- podnik [REDACTED], IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED]
- pozemek p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. [REDACTED], pozemek p.č. st. [REDACTED] a pozemek p.č. st. [REDACTED], vše ležící v katastrálním území [REDACTED]

b) do vlastnictví žalované:

- zůstatek na běžném účtu vedeném u [REDACTED], číslo [REDACTED], ve výši 3.074 Kč
- zůstatek na účtu penzijního spoření vedeného u [REDACTED], číslo smlouvy [REDACTED], ve výši 46.818,02 Kč
- pračka, vysavač, lišty, koncovky, deky, polštáře, konvice, pánev, kolo, linoleum, filc pod linoleem, nábytek do dětského pokoje, notebook, sedací souprava, nábytek do obývacího pokoje

Žalobce je povinen zaplatit žalované na vyrovnání jejího podílu částku 2.191.617,77 Kč do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Žaloba se zamítá v rozsahu požadavku na vypořádání

- zůstatku na stavebním spoření žalované vedeném u [REDACTED], číslo smlouvy [REDACTED]
- společného vlastnictví ke spoluvlastnickému podílu ve výši [REDACTED] na
 - pozemku p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba č. p. [REDACTED]
 - pozemcích p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED]
 - a k budově č.p. [REDACTED], jiná stavba, postavené na pozemku p.č. st. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED], v němž jsou vymezeny podle zákona o vlastnictví bytů
 - jednotka č. [REDACTED] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDACTED]
 - jednotka č. [REDACTED] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDACTED]
 - jednotka č. [REDACTED] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDACTED]
 - jednotka č. [REDACTED] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDACTED]
- společného vlastnictví k pozemkům p.č. st. [REDACTED] a p.č. [REDACTED] ležících v katastrálním území [REDACTED]
- toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na stavební a penzijní spoření žalobce u společností [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

- _____, _____, _____,
a _____
- výnosu ze spoluvlastnického podílu žalobce ve výši _____ na nemovitostech zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. _____ pro katastrální území _____
 - závazku vůči společnosti _____, vyplývající ze smlouvy o úvěru č. _____ uzavřené dne _____ 2015 s _____ na částku 299.999 Kč

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů za řízení před okresním soudem.
- III. Žalobce je povinen nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 12.464,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 7.464,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce je povinen nahradit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 28.468 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaná je povinna nahradit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 3.468 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů za odvolací ani za dovolací řízení.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudek okresní soud přikázal do výlučného vlastnictví žalobce rekreační chatu č.e. _____ postavenou na pozemku p.č. st. _____, ležícím v katastrálním území _____, obci _____ (výrok I.); žalobu zamítl v rozsahu požadavku na vypořádání motorového vozidla _____ (výrok II.); do výlučného vlastnictví žalobce přikázal motorové vozidlo _____, registrační značky _____ (výrok III.); zamítl žalobu v rozsahu požadavku na vypořádání zůstatku na stavebním spoření žalované vedeném u _____, číslo smlouvy _____ (výrok IV.); zůstatek na běžném účtu vedeném u _____, číslo _____, ve výši 3.074 Kč přikázal do vlastnictví žalované (výrok V.); zůstatek na běžném účtu vedeném u _____, číslo _____, ve výši 15.627,92 Kč přikázal do vlastnictví žalobci (výrok VI.); zastavil řízení v rozsahu požadavku na vypořádání sedačky červené látkové, televize LG úhlopříčky 120 cm, televize úhlopříčky 100 cm, lednice Samsung, mikrovlnné trouby nerez, pračky LG, kuchyně třešeň, sporáku deska nerez Mora, pečící trouby nerez vestavěné, domácího kina Samsung, sušičky LG, ložnice masiv borovice, infrasauny, posilovacího stroje Duvlan Loki, skříně masiv borovice velké, skříně masiv borovice malé, cibulového servisu historického velkého rok _____, kuchyňského robota Zelmer, postele včetně dvou kusů matrace, stolu konferenčního dub masiv Dřevotvar, sedací soupravy dub masiv Dřevotvar, stolu jídelního dub masiv Dřevotvar, 6 ks židlí dub masiv a nábytkové stěny dub masiv Dřevotvar (výrok VII.); zamítl požadavek žalobce na nahrazení toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na dům č.p. _____ ve _____, jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná (výrok VIII.); zůstatek na účtu penzijního spoření vedeného o _____, číslo smlouvy _____, ve výši 46.818,02 Kč přikázal do vlastnictví žalované (výrok IX.); do výlučného vlastnictví žalobce přikázal

Shodu s prvopisem potvrzuje _____.

stavbu garáže bez č.p./č.e. postavenou na pozemku p.č. st. [REDAKCE] ležícím v katastrálním území [REDAKCE] (výrok X.); do výlučného vlastnictví žalované přikázal pračku, vysavač, lišty, koncovky, deky, polštáře, konvici, pánev, kolo, linoleum, filc po linoleum, nábytek do dětského pokoje, notebook, sedací soupravu a nábytek do obývacího pokoje (výrok XI.); do výlučného vlastnictví žalobce přikázal podnik [REDAKCE], IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] (výrok XII.); žalobu zamítl v rozsahu požadavku na vypořádání společného vlastnictví ke spoluvlastnickému podílu ve výši [REDAKCE] na pozemku p.č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba č. p. [REDAKCE], pozemcích p.č. [REDAKCE], p.č. [REDAKCE], p.č. [REDAKCE], a k budově č.p. [REDAKCE], jiná stavba, postavené na pozemku p.č. st. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], v němž jsou vymezeny podle zákona o vlastnictví bytů - jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE] (výrok XIII.); žalobu zamítl v rozsahu požadavku na vypořádání pozemku p.č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. [REDAKCE], pozemku p.č. st. [REDAKCE], pozemku p.č. st. [REDAKCE], pozemku p.č. st. [REDAKCE] a pozemku p.č. [REDAKCE], vše ležící v katastrálním území [REDAKCE] (výrok XIV.); žalované přikázal doplatit zůstatek úvěru ve výši 93.627,23 Kč společnosti [REDAKCE], IČO [REDAKCE], na kterou přešla pohledávka ze smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] uzavřené dne [REDAKCE] 2015 mezi žalovanou, jako dlužnicí, a [REDAKCE], jako věřitelem (výrok XV.); zamítl žalobu v rozsahu požadavku na vypořádání toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na stavební a penzijní spoření žalobce u společností [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], a [REDAKCE] (výrok XVI.); žalobu zamítl v rozsahu požadavku na vypořádání výnosu ze spoluvlastnického podílu žalobce ve výši [REDAKCE] na nemovitostech zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro katastrální území [REDAKCE] (výrok XVII.); žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na vypořádacím podílu částku 752.552,95 Kč do dvou měsíců od právní moci rozsudku (výrok XVIII.); žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok XIX.); žalobci uložil povinnost nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 12.464,60 Kč (výrok XX.) a žalované uložil povinnost nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 7.464,60 Kč (výrok XXI.).

2. Rozhodoval k návrhu žalobce, který tvrdil, že manželství účastníků, kteří spolu nežijí od [REDAKCE] 2014, bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 24.1.2017, č.j. 6 C 295/2016-22 (právní moci nabyl tentýž den). Narodily se z něj dvě děti – [REDAKCE], dne [REDAKCE], kterého výlučně podporuje při studiu žalobce, a [REDAKCE], dne [REDAKCE], ta byla svěřena do střídavé péče účastníků. Předmětem vypořádání zaniklého společného jmění účastníků učinil rekreační chatu č.e. [REDAKCE] postavenou na pozemku p.č. st. [REDAKCE] ležícím v katastrálním území [REDAKCE], obci [REDAKCE], dále motorová vozidla [REDAKCE], registrační značky [REDAKCE], a [REDAKCE] koupenou v roce 2008, stavební spoření žalované u [REDAKCE], č. smlouvy [REDAKCE], zůstatek na běžném účtu žalované č. [REDAKCE], vedeném u [REDAKCE], zůstatek na běžném účtu žalobce vedeném u [REDAKCE], č. [REDAKCE], penzijní spoření žalované u [REDAKCE], č. smlouvy [REDAKCE], vnos ze společných prostředků vynaložených na dokončení rozestavěného podkroví domu č.p. [REDAKCE] ve [REDAKCE], jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná a vybavení nové domácnosti žalované pro případ, že bude do „masy“ společného jmění zahrnut úvěr ve výši 299.999 Kč sjednaný žalovanou u [REDAKCE].
3. Žalovaná, která poukázala na okolnost, že syn účastníků je již zletilý, a proto by se do vypořádání zaniklého společného jmění neměla promítnout jeho finanční podpora žalobcem, učinila Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

předmětem vypořádání zaniklého společného jmění účastníků pozemek p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. [REDACTED], pozemek p.č. st. [REDACTED] a pozemek p.č. st. [REDACTED], vše ležící v k.ú. [REDACTED], spoluvlastnický podíl ve výši [REDACTED] na pozemku p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba č.p. [REDACTED], dále tohoto podílu na pozemcích p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED] a p.č. [REDACTED] a k budově č.p. [REDACTED], jiná stavba, postavené na pozemku p.č. st. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED], fotovoltaické elektrárny na rodinném domě č.p. [REDACTED] v [REDACTED] ulici v [REDACTED], a na budově č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED], podnik [REDACTED], IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED], stavbu garáže bez č.p./č.e. postavené na pozemku p.č. st. [REDACTED] ležícím v k.ú. [REDACTED], výnosy z nájemného ze spoluvlastnického podílu ve výši [REDACTED] na nemovitostech zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [REDACTED] pro k.ú. [REDACTED] (budova č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] a přilehlé pozemky), závazek vůči společnosti [REDACTED], [REDACTED], vyplývající ze smlouvy o úvěru č. [REDACTED] uzavřené dne [REDACTED] 2015 s [REDACTED] [REDACTED] na částku 299.999 Kč a peněžní prostředky ze společného jmění vynaložené na stavební a penzijní spoření žalobce u společností [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].

4. Po provedeném dokazování soud prvního stupně vyšel z následujících zjištění.
 5. Do společného jmění účastníků patřila rekreační chata č.e. [REDACTED] postavená na pozemku p.č. st. [REDACTED] ležícím v k.ú. [REDACTED], obci [REDACTED], jejíž obvyklá cena je podle shodných tvrzení účastníků 600.000 Kč. Osobní motorové vozidlo [REDACTED], koupené v roce 2008, bylo prodáno žalovanou ještě za trvání manželství. Podle shodných tvrzení účastníků byla jeho hodnota totožná s hodnotou vozidla [REDACTED], RZV [REDACTED], a účastníci budou vyrovnáni tím, že si žalovaná ponechá prostředky z kupní ceny vozidla [REDACTED] a žalobci případně do výlučného vlastnictví vozidlo [REDACTED]. Peněžní prostředky na stavebním spoření žalované, vedeném u [REDACTED], č. smlouvy [REDACTED], byly ještě za trvání manželství dne [REDACTED] 2016 čerpány v částce 20.423,86 Kč a spotřebovány při zařizování její nové domácnosti. Ke dni zániku manželství byl zůstatek na běžném účtu žalobce, vedeném u [REDACTED], č. [REDACTED], ve výši 15.627,92 Kč a na běžném účtu žalované vedeném u [REDACTED], č. [REDACTED], ve výši 3.074 Kč. Zůstatek na účtu penzijního spoření žalované vedeného u [REDACTED], č. smlouvy [REDACTED], byl ke dni zániku manželství účastníků ve výši 46.818,02 Kč. Obvyklá cena stavby garáže bez č.p./č.e. postavené na pozemku p.č. st. [REDACTED] ležícím v katastrálním území [REDACTED] byla podle shodných tvrzení účastníků 180.000 Kč. Závazek vůči společnosti [REDACTED], [REDACTED], na kterou přešla pohledávka ze smlouvy o úvěru k účtu č. [REDACTED], uzavřené dne [REDACTED] 2015 mezi žalovanou a [REDACTED], činil ke dni rozhodování soudu prvního stupně částku 93.627,23 Kč, přičemž žalovaná dosud zaplatila částku 408.668 Kč. Z tohoto spotřebitelského úvěru ve výši 299.999 Kč žalovaná použila částku okolo 100.000 Kč na zaplacení právních služeb, částku 100.000 Kč na vyrovnání rozdílů mezi výdaji a příjmy poté, co odešla v [REDACTED] 2014 ze společné domácnosti účastníků a musela si zajistit bydlení v blízkosti dosavadního bydliště a překlenout období, kdy jí žalobcem nebylo na výživu jejich nezletilých dětí [REDACTED] placeno odpovídající výživné. Neprokázala však, že by za zbývajících 100.000 Kč nakoupila zařizovací předměty nové domácnosti tak, jak to tvrdila ve svém návrhu. Podnik žalobce, založený dne [REDACTED] 1995, tj. za trvání manželství, měl ke dni právní moci jeho rozvodu obvyklou cenu 684.000 Kč. Zjištěna byla znaleckým ústavem na základě majetkového ocenění podniku, namísto výnosové metody, která by předpokládala další podnikatelskou aktivitu v rozsahu minimálně 5 let. Žalobce z důvodu prodělané mozkové příhody dne [REDACTED] 2017 od této doby svou podnikatelskou činnost fakticky nevykonával. Podíl 1/6 na spoluvlastnickém podílu ve výši [REDACTED] na pozemku p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba č.p. [REDACTED], dále na pozemcích p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED] a k budově č.p. [REDACTED], jiná stavba, postavené na pozemku p.č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED], v němž jsou vymezeny jednotky č. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], vždy s podílem na společných
- Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

částech domu a pozemku, nabyt žalobce od svého otce [REDACTED] darovací smlouvou ze dne [REDACTED] 1999. Zbývajících podíl 5/6 pak získal rozhodnutím o dědictví po zemřelém [REDACTED] na základě usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 29.7.2011, č.j. 20 D 424/2011-107. Podíl 1/4 na pozemku p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. [REDACTED], dále pozemku p.č. st. [REDACTED] a pozemku p.č. [REDACTED], vše ležící v k.ú. [REDACTED], nabyt žalobce na základě kupní smlouvy ze dne [REDACTED] 2004, uzavřené s [REDACTED] za kupní cenu 600.000 Kč a zbývajících 3/4 podíl těchto nemovitostí na základě kupní smlouvy ze dne [REDACTED] 2012 uzavřené s [REDACTED] za kupní cenu 2.000.000 Kč.

6. Po právní stránce soud prvního stupně posoudil věc následovně.
7. Rekreační chatu č.e. [REDACTED] postavenou na pozemku p.č. st. [REDACTED], ležícím v k.ú. [REDACTED], obci [REDACTED] ke shodnému návrhu účastníků přikázal do vlastnictví žalobce s tím, že polovina z její obvyklé ceny, tj. 300.000 Kč, připadá na vyrovnávací podíl žalované. Dále žalobu ohledně osobního motorového vozidla [REDACTED] zamítl, neboť ke dni zániku již netvořilo součást společného jmění účastníků. Do výlučného vlastnictví žalobce pak přikázal motorové vozidlo [REDACTED], RZV [REDACTED], s tím, že z této majetkové hodnoty nebude na vypořádací podíl žalované ničeho započteno, protože ta si ponechala prostředky z kupní ceny vozidla [REDACTED], a tím byli účastníci podle svých shodných tvrzení na vypořádacím podílu ve vztahu k oběma vozům vyrovnáni. Následně žalobu v části vypořádání zůstatku na stavebním spoření žalované vedeném u [REDACTED], č. smlouvy [REDACTED], zamítl, neboť ke dni zániku manželství již byl účet zrušen, částka z něj vyčerpána a zkonsumována za trvání společného jmění účastníků ve prospěch jejich rodinného společenství v době, kdy žalobce neplatil výživné na nezl. [REDACTED]. Zůstatek na běžném účtu žalobce č. [REDACTED] ve výši 15.627,92 Kč přikázal do vlastnictví žalobce a na vypořádací podíl žalované započte polovinu částky, tj. 7.813,96 Kč. Zůstatek na běžném účtu žalované č. [REDACTED] ve výši 3.074 Kč přikázal do vlastnictví žalované a na vypořádací podíl žalobce započte polovinu, tj. 1.537 Kč. K návrhu obou účastníků podle § 96 odst. 1, 2 o.s.ř. zastavil žalobu v části vypořádání movitých věcí tvořících vybavení společné domácnosti účastníků a těch věcí, které žalovaná umístila v domě č.p. [REDACTED] ve [REDACTED]. Z důvodu neunesení důkazního břemene zamítl žalobu v části požadavku na vypořádání toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na dům č.p. [REDACTED] ve [REDACTED], jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná. Žalobce nezaplátí zálohu na vypracování znaleckého posudku ke zjištění takového vnosu, a proto okresní soud znalecký posudek nenechal zpracovat. Do majetku žalované přikázal zůstatek na účtu penzijního spoření vedeného u [REDACTED], č. smlouvy [REDACTED], ve výši 46.818,02 Kč s tím, že na vypořádání této součásti společného jmění připadá žalobci částka 23.409,01 Kč. Do výlučného vlastnictví žalobce přikázal stavbu garáže bez č.p./č.e. postavenou na pozemku p.č. st. [REDACTED] ležícím v k.ú. [REDACTED], kdy ke shodnému návrhu účastníků za tuto majetkovou hodnotu přikázanou žalobci započte na vypořádací podíl žalované částku 90.000 Kč. Žalované přikázal do vlastnictví závazek vůči společnosti [REDACTED], v aktuální částce 93.627,23 Kč s tím, že jako pasivum do zaniklého společného jmění účastníků zahrnul tento spotřebitelský úvěr z 1/3, u zbylých 2/3 neměl za prokázané, že byly užity ve prospěch společného jmění. Proto z celkové částky tohoto závazku ve výši 502.295 Kč byla v 1/3 ve výši 166.000 Kč započítána jako pasivum zaniklého společného jmění a polovina z této částky připadla na vyrovnávací podíl žalobce. Movité věci nakoupené žalobkyní z tohoto spotřebitelského úvěru a přikázané do jejího vlastnictví, soud prvního stupně v rámci vypořádacího podílu žalovaného nijak nezohlednil s ohledem na stáří věcí 6 až 7 let a s přihlédnutím ke shora uvedeným důvodům jejich koupě a způsobu využití. Podnik žalobce přikázal do vlastnictví žalobce s tím, že polovina jeho hodnoty dle majetkového ocenění ve výši 342.000 Kč připadá na vypořádací podíl žalované. Žalobu v části požadavku na vypořádání společného vlastnictví ke spoluvlastnickému podílu ve výši [REDACTED] na pozemku p.č. st. [REDACTED], jehož součástí je stavba č.p. [REDACTED], dále tohoto podílu na pozemcích p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED], p.č. [REDACTED] a k budově č.p. [REDACTED] postavené na pozemku p.č. st. [REDACTED] Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

██████ v k.ú. ████████, v němž jsou vymezeny jednotky č. █████, █████, █████, █████ a █████ podle zákona o vlastnictví bytů, zamítl, neboť ke dni zániku manželství nebyly součástí společného jmění účastníků, ale výlučným majetkem žalobce. Ze stejného důvodu zamítl též žalobu v části požadavku na vypořádání pozemku p.č. st. █████, jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. █████, pozemku p.č. st. █████ a pozemku p. č. st. █████, vše ležící v k.ú. ████████. Nakonec zamítl též požadavek na vypořádání toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na stavební a penzijní spoření žalobce, neboť žalobce neměl otevřeny žádné účty označené žalovanou u ████████, ████████, ████████, ████████ a ████████. Obdobně zamítl požadavek na vypořádání vnosu ze spoluvlastnického podílu žalobce ve výši ████████ na nemovitostech zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. █████ pro k.ú. ████████, neboť tyto prostředky byly zkonsumovány na běžné záležitosti rodiny.

8. Podle § 736 ve spojení s § 742 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále také jen o.z.) určil okresní soud vypořádací podíl žalované. Žalobci v rámci vypořádání připadla majetková hodnota (chata, zůstatek běžného účtu, garáž a podnik) v celkové výši 1.389.627,92 Kč (tj.: 2 = 694.813,96 Kč). Žalované byl naproti tomu přikázán zůstatek jejího běžného účtu a penzijního spoření v celkové výši 50.522,02 Kč (tj. : 2 = 25.261,01 Kč). Jediným pasivem společného jmění účastníků byl úvěr sjednaný žalovanou dne █████2015 a z něho připadla žalobci na úhradu částka 83.000 Kč. Vypořádací podíl je tak představován 694.813,96 Kč (přírůstek aktiv žalobce) + 83.000 Kč (pohledávka žalobce vůči žalované z titulu smlouvy o úvěru) – 25.261,01 Kč (přírůstek aktiv žalované) = 752.552,92 Kč. Přestože žalobce již nevykonával podnikatelskou činnost, bylo mu stále vypláceno nájemné z nemovitostí, jichž je výlučným vlastníkem, a proto je v jeho možnostech vypořádací podíl žalované vyplácet v přiměřené lhůtě, za kterou považoval soud prvního stupně 2 měsíce (§ 160 odst. 1, věta za středníkem, o.s.ř.).
9. Žádnému z účastníků pak soud prvního stupně nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, kdy při rozhodování o nich postupoval podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a měl za to, že vyjádřit poměr úspěchu jednoho z účastníků v dané věci lze jen stěží. Oba měli zájem na vypořádání společného jmění a oba v průběhu řízení postupně také rozšiřovali okruh masý společného jmění k vypořádání. O náhradě nákladů státu rozhodoval okresní soud podle § 148 odst. 1 o.s.ř. , které byly představovány vyplaceným znalečným ve výši 24.929,20 Kč a každému z účastníků uložil nahradit státu jejich jednu polovinu s tím, že zohlednil žalovanou zaplacenou zálohu 5.000 Kč.
10. Proti rozsudku okresního soudu podali oba účastníci odvolání.
11. Žalobce v odvolání označil jako jím napadené výroky VIII., XI., XVIII. a všechny nákladové výroky. Fakticky ale, podle obsahu svých podání, však brojil i proti výroku IV. (zamítnutí žaloby ohledně vypořádání zůstatku na stavebním spoření žalované vedeném u ████████). Podstatou jeho odvolací argumentace byl nesouhlas s tím, že nebyl vypořádán vnos ze společného jmění účastníků na dům č.p. █████ ve ████████, jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná. Té vyčítal, že se mohla k žalobci vrátit, když se jí omluvil poté, co ji v █████ 2014 po jeho zjištěné nevěře při hádce v afektu vykázal z domu. A protože tak neučinila, tak má sama nést náklady na úvěr, z něhož pořizovala vybavení oddělené domácnosti. Soudu prvního stupně dále vytýkal, že měl zadat zpracování znaleckého posudku na hodnotu podniku tak, aby do něj byly zahrnuty jen položky související s podnikem, který už ani reálně neexistuje, protože žalobce od prodělané nemoci v roce 2018 nepodniká. Tvrdil též, že soud prvního stupně považoval fotovoltaické elektrárny umístěné na budovách na adrese ████████ a ████████ č.p. █████ za samostatné věci, a jako takové je zahrnul do podniku žalobce. V tomto směru se domáhal revize napadeného rozhodnutí, a to včetně nákladových výroků, u nichž měl za to, že byl soudem prvního stupně nesprávně určen úspěch účastníků ve věci.
12. Žalovaná brojila proti části výroku XIV. (týkající se vypořádání domu v ████████ ulici č.p. █████ a přilehlých pozemků) a dále proti výroku XVIII. (v rozsahu vypořádacího podílu, který jí měl Shodu s prvopisem potvrzuje ████████).

žalobce zaplatit a do něhož měla být promítnuta i vyšší hodnota podniku žalobce). Domáhala se naprawy těchto částí rozhodnutí a z toho pak vyplývající změny nákladových výroků, které budou odrážet její větší úspěch ve věci oproti žalobci.

13. Krajský soud už ve věci rozhodoval rozsudkem ze dne 18.5.2023, č. j. 23 Co 224/2021-1024, poté co přezkoumal rozsudek okresního soudu podle § 212 a § 212a o.s.ř.
14. Nejprve však převzal skutková zjištění soudu prvního stupně týkající se vlastnictví, stavu a ceny rekreační chaty č.e. [REDAKCE] postavené na pozemku p.č. st. [REDAKCE] ležícím v katastrálním území [REDAKCE], obci [REDAKCE], a dále osobního motorového vozidla [REDAKCE], motorového vozidla [REDAKCE], registrační značky [REDAKCE], zůstatku na stavebním spoření žalované vedeném u [REDAKCE], číslo smlouvy [REDAKCE], zůstatku na běžném účtu žalované vedeném u [REDAKCE], č. [REDAKCE], zůstatku na běžném účtu žalobce vedeném u [REDAKCE], č. [REDAKCE], zůstatku na účtu penzijního spoření vedeného u [REDAKCE], číslo smlouvy [REDAKCE], stavby garáže bez č.p./č.e. postavené na pozemku p.č. st. [REDAKCE] ležícím v katastrálním území [REDAKCE], movitých věcí – pračky, vysavače, lišty, koncovky, deky, polštáře, konvice, pánve, kola, linolea, filce pod linoleem, nábytku do dětského pokoje, notebooku, sedací soupravy a nábytku do obývacího pokoje (a to včetně doby jejich pořízení žalovanou). Dále odvolací soud převzal skutková zjištění okresního soudu ohledně spoluvlastnického podílu žalobce ve výši [REDAKCE] na pozemku p.č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba č.p. [REDAKCE], dále na pozemcích p.č. [REDAKCE], p.č. [REDAKCE], p.č. [REDAKCE] a k budově č.p. [REDAKCE], jiná stavba, postavené na pozemku p.č. st. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], v němž jsou vymezeny podle zákona o vlastnictví bytů jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE] a jednotka č. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], dále pozemků p.č. st. [REDAKCE] a p.č. [REDAKCE] ležících v katastrálním území [REDAKCE], poté i stavebního a penzijního spoření žalobce u [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], a [REDAKCE] a výnosů ze spoluvlastnického podílu žalobce ve výši [REDAKCE] na nemovitostech zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro katastrální území v [REDAKCE]. Skutková zjištění ohledně citovaných věcí a účtů jsou správná a odpovídají provedeným důkazům.
15. Oba účastníci v průběhu odvolacího řízení potvrzovali jako základní spornou položku vypořádaného společného jmění rodinný dům v [REDAKCE] ulici č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE]. Vedle toho pak zpochybňovali výši částky představující ocenění podniku žalobce.
16. Odvolací soud s ohledem na rozhodovací praxi soudů a vznesené odvolací námitky účastníků, jak týkající se okolností nabytí fotovoltaických elektráren na budově [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] a [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], tak ohledně nabytí vlastnického práva k rodinnému domu v ulici [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] včetně přilehlých pozemků, poskytl účastníkům poučení, v jakém rozsahu mají svá tvrzení doplnit a navrhnout důkazy k prokázání takto doplněných tvrzení (poučení na č.l. 575 spisu). Podstatou těchto výzev bylo v případě žalobce doplnění skutkových tvrzení pro posouzení, zda fotovoltaické elektrárny jsou součástí budov [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] a [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], a jakými konkrétními platbami zaplatil kupní cenu domu č.p. [REDAKCE] a přilehlých pozemků. Žalovaná byla vyzývána k doplnění tvrzení a navržení důkazů ohledně financování pořízení fotovoltaických elektráren a původu prostředků na zaplacení kupní ceny za dům č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici s přilehlými pozemky tak, aby z něj bylo patrné její dosavadní tvrzení, že při placení kupní ceny byly smíseny prostředky ve společném jmění účastníků s prostředky získanými žalobcem z dědictví po jeho zemřelém otci [REDAKCE]. [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

17. Žalobce k výzvě odvolacího soudu doplnil svá tvrzení tak, že kupní cena nemovitostí byla placena z jeho jediného účtu č. [REDACTED], na němž sdužil potřebné peněžní prostředky z dědictví po svém otci, který zemřel [REDACTED]. V případě budovy [REDACTED] slouží fotovoltaika primárně k pokrytí spotřeby objektu. Na elektrárnu jsou napojeny čtyři zásobníkové ohřívače teplé užitkové vody (dále také jen TUV), přímotopné vytápěcí konvektory a veškeré připojené spotřebiče jsou regulovány pro zajištění maximálního využití elektrické energie vyrobené fotovoltaickou elektrárnou (dále také jen FVE) a minimalizaci přetoků do energetické sítě distributora. FVE na domě č.p. [REDACTED] je obdobně koncipována s připojením na zásobníkový ohřívač TUV a tepelné čerpadlo se stejným zajištěním regulace pro maximální využití elektrické energie vyrobené FVE. Oddělením jakékoliv součásti FVE dojde shodně pro oba objekty k nemožnosti ohřívat TUV a vytápět objekty prostřednictvím vlastního zdroje elektrické energie, která je pomocí FVE spotřebována v místě výroby, a to s proměnnou účinností podle klimatických podmínek v rozmezí 50-95 %. Prostředky na pořízení FVE pocházely z dědictví po otci žalobce.
18. Žalovaná doplnila svá tvrzení v tom směru, že prostředky v celkové výši 600.000 Kč na koupi podílů 1/4 domu č.p. [REDACTED] v [REDACTED] ulici a přilehlých pozemků na základě kupní smlouvy ze dne [REDACTED] 2004 uzavřené s [REDACTED], nemohly pocházet z dědictví po otci žalobce, neboť ten v této době ještě žil. Současně nemohlo jít ani o dar, protože žádná darovací smlouva na částku 600.000 Kč, uhrazenou ve třech splátkách, uzavřena nebyla. K zaplacení kupní ceny na podíl 3/4 domu č.p. [REDACTED] s pozemky doplnila své tvrzení tak, že na účet žalobce č. [REDACTED] byla připsány peněžní prostředky 529.314,58 Kč z účtu [REDACTED], na který byla dříve poukázána platba 500.000 Kč nepochybně pocházející z dědictví. Žádná jiná částka nebyla na účet žalobce prokazatelně poukázána z dědictví po jeho otci.
19. Žalobce k prokázání svých doplněných tvrzení navrhl k provedení důkazu výpisy z bankovních účtů a výslechem jeho sestry, [REDACTED], která byla podrobně znalá majetkových poměrů v rodině účastníků, jakož i okolností uzavírání a placení kupní ceny domu č.p. [REDACTED], jakož i vůle otce žalobce ohledně prostředků a způsobu hrazení kupní ceny za nemovitosti.
20. Odvolací soud doplnil dokazování podle § 213 odst. 4 o.s.ř. o přečtení výpisů z účtu žalobce a níže označených jím předložených listin, kterými prokazoval původ peněžních prostředků na zakoupení nemovitostí v [REDACTED] ulici v [REDACTED] a fotovoltaických elektrárn na budovách č.p. [REDACTED] a č.p. [REDACTED]. Učinil tak proto, že okresní soud si při úvaze o povaze fotovoltaických elektrárn, zda jsou či nejsou součástí budov, a o původu peněžních prostředků, z nichž byla placena kupní cena na dům č.p. [REDACTED] s přilehlými pozemky, neopatřil relevantní skutková zjištění.
21. Odvolací soud učinil následující skutková zjištění.
22. Z výpisů z účtu žalobce č. [REDACTED] za dobu od [REDACTED] 2010 do [REDACTED] 2012, že na účtu byly k [REDACTED] 2011 peněžní prostředky ve výši 746.811,41 Kč. Dne [REDACTED] 2011 z něj převedl žalobce částku 500.000 Kč na účet č. [REDACTED]. Dne [REDACTED] 2011 vložil žalobce na účet částku 59.339 Kč a ve stejný den [REDACTED] 2011 částku 500.000 Kč. Konečný zůstatek účtu činil ke dni [REDACTED] 2011 částku 817.798,59 Kč. Dne [REDACTED] 2012 provedl výběr v hotovosti 250.000 Kč. Dne [REDACTED] 2012 převedl z účtu částku 308.665,32 Kč na účet č. [REDACTED] (šlo o tzv. sběrný účet [REDACTED]) pod variabilním symbolem [REDACTED]. Dne [REDACTED] 2012 byla na účet připsána částka 529.314,58 Kč z účtu č. [REDACTED] (opět sběrný účet [REDACTED]). Konečný zůstatek účtu byl ke dni [REDACTED] 2012 ve výši 512.396,85 Kč, dále ke dni [REDACTED] 2012 ve výši 83.221,58 Kč a konečný zůstatek ke dni [REDACTED] 2012 byl 85.637,49 Kč. Dne [REDACTED] 2012 byla na účet připsána částka 517.376,70 Kč z účtu č. [REDACTED]. V ten samý den [REDACTED] 2012 byla na účet připsána částka 1.001.016,93 Kč z účtu č. [REDACTED]. Dne [REDACTED] 2012 bylo z účtu zaplaceno 1.500.000 Kč na účet č. [REDACTED] s označením 1. splátka na č.p. [REDACTED]. Dne [REDACTED] 2012 byla na účet připsána částka 164.381,40 Kč z účtu č. [REDACTED] a dne [REDACTED] 2012 částka 307.933,67 Kč z účtu č. [REDACTED] (sběrný účet [REDACTED]) pod variabilním symbolem [REDACTED]. Dne [REDACTED] Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

- ██████████ 2012 bylo z účtu zaplacen 500.000 Kč na účet č. ██████████ s popisem 2. splátka na č.p. ██████████. Konečný zůstatek účtu byl ke dni ██████████ 2012 ve výši 85.906,51 Kč.
23. Z výpisu z účtu č. ██████████, vedeného u ██████████, na jméno žalobce, že ke dni založení tohoto účtu dne ██████████ 2011 na něj byl proveden vklad hotovosti 510.856 Kč. Jiné peněžní prostředky na něj do dne ██████████ 2012 vloženy nebyly a po připočtení úroků byla z účtu převedena částka 517.376,70 Kč na účet žalobce č. ██████████.
 24. Z vkladového účtu č. ██████████, že dne ██████████ 2011 na něj byla vložena částka 510.436 Kč. Ke dni ██████████ 2022 byl zůstatek účtu ve výši 1.017.400,08 Kč.
 25. Z výpisu z majetkového účtu č. ██████████ za období let 2011 a 2012 ve spojení se sdělením ██████████ ze dne ██████████ 2022 (na č.l. 692 spisu), že prémiový vklad otce žalobce, ██████████, ██████████ ze dne ██████████ 2010 ve výši 500.000 Kč byl v ██████████ 2011 (účetně ke dni ██████████ 2011) pod č. transakce ██████████ převeden na tento majetkový účet (žalobce) č. ██████████. Ke dni ██████████ 2012 byl zůstatek na tomto účtu po připsání úroků ve výši 529.314,58 Kč. Částka 308.665,32 Kč, kterou žalobce převedl na tento majetkový účet ze svého účtu č. ██████████ dne ██████████ 2012, sloužila ke koupi produktu hypotečního zástavního listu ██████████ (██████████/emise ██████████ 2009/). Tento hypoteční zástavní list žalobce prodal ke dni ██████████ 2012 a částku 307.933,67 Kč dne ██████████ 2012 převedl na svůj účet č. ██████████.
 26. Z pokladního dokladu ██████████ ze dne ██████████ 2011 týkajícího se účtu č. ██████████, že z tohoto účtu byly žalobcem a svědkyní ██████████ vybrány peněžní prostředky v celkové výši 118.679 Kč.
 27. Z pokladního dokladu ██████████ ze dne ██████████ 2011, že žalobce na svůj účet č. ██████████ vložil částku 59.339 Kč.
 28. Z pokladního dokladu ██████████ ze dne ██████████ 2011, že z účtu č. ██████████ po zemřelém otci žalobce, ██████████, byla vybrána částka 2.020.872 Kč.
 29. Z pokladního dokladu ██████████ ze dne ██████████ 2011, že žalobce vložil na svůj vkladový účet č. ██████████ tento den částku 510.436 Kč.
 30. Z pokladního dokladu ██████████ ze dne ██████████ 2011, že žalobce vložil na svůj účet č. ██████████ dne ██████████ 2011 částku 500.000 Kč.
 31. Po takto doplněném dokazování učinil odvolací soud následující dílčí skutkový závěr.
 32. Z účtu žalobce č. ██████████ byly provedeny v ██████████ 2012 dvě splátky na kupní cenu nemovitostí – domu č.p. ██████████ v ██████████ ulici s přilehlými pozemky, a to 1. splátka dne ██████████ 2012 ve výši 1.500.000 Kč a 2. splátka dne ██████████ 2012 ve výši 500.000 Kč. Jednalo se o účet, který žalobce využíval k peněžním transakcím týkajících se jeho podniku, ale i soukromého života včetně plateb, týkajících se rodinné domácnosti účastníků a jejich majetkového společenství. Ostatně tento dílčí závěr odpovídá i tvrzením samotného žalobce, který například v podání ze dne ██████████ 2022 na č.l. 903 spisu tvrdil a sám měl za prokázané, že v rozhodném období měl jen jeden účet.
 33. K ██████████ 2011 byly na tomto účtu peněžní prostředky v celkové výši 746.811,41 Kč. Dne ██████████ 2011 z něj žalobce převedl na svůj vkladový účet č. ██████████ částku 500.000 Kč, která bezpochyby byla součástí společného jmění s žalovanou. Usnesení dědického soudu ze dne ██████████ 2011, č.j. 20 D 424/2011-107, nabylo právní moci tentýž den ██████████ 2011, a i z toho vyplývá, že peněžní prostředky na účtu žalobce před tímto datem ani nemohly pocházet z dědictví po jeho otci ██████████. Ty vložil na účet později, konkrétně dne ██████████ 2011 - částku 59.339 Kč a tentýž den částku 500.000 Kč. Poté byl k ██████████ 2011 zůstatek účtu ve výši 817.798,59 Kč. Na účtu nadále probíhaly veškeré transakce žalobce, například dne ██████████ 2012 z něj zaplatil částku 308.665,32 Kč na nákup hypotečního zástavního listu u ██████████, který byl pak evidován na jeho Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

majetkovém účtu č. [REDACTED]. Po tomto nákupu investičních nástrojů byl konečný zůstatek na účtu ke dni [REDACTED] 2012 ve výši 512.396,85 Kč a po dalších transakcích, nijak s platbou na kupní cenu nemovitostí v [REDACTED] ulici evidovaných na listu vlastnictví č. [REDACTED] pro katastrální území [REDACTED] nesouvisejících, byl konečný zůstatek účtu ke dni [REDACTED] 2012 ve výši 83.221,58 Kč a ke dni [REDACTED] 2012 ve výši 85.637,49 Kč. Nebyly tak zde peněžní prostředky v objemu, z něhož by mohly být provedeny platby na kupní cenu předmětných nemovitostí. Teprve dne [REDACTED] 2012 byla na účet připsána částka 517.376,70 Kč z účtu č. [REDACTED], na který byla dne [REDACTED] 2011 vložena částka 510.856 Kč z dědictví po otci žalobce. Tentýž den [REDACTED] 2012 byla na účet připsána další částka ve výši 1.001.016,93 Kč z účtu č. [REDACTED], na který byla dne [REDACTED] 2011 vložena částka 510.436 Kč z dědictví po otci žalobce, avšak na účtu byla i částka 500.000 Kč, kterou na něj dne [REDACTED] 2011 převedl žalobce právě ze svého účtu č. [REDACTED].

34. Následně byla z účtu žalobce č. [REDACTED] dne [REDACTED] 2012 provedena platba na kupní cenu předmětných nemovitostí 1.500.000 Kč, a to na účet [REDACTED] a dne [REDACTED] 2012 proběhla z účtu druhá platba na kupní cenu nemovitostí 500.000 Kč. Poté byl zůstatek účtu 85.906,51 Kč k [REDACTED] 2012.
35. Jinými slovy, před připsáním dvou plateb dne [REDACTED] 2012 byl zůstatek na účtu žalobce kolem 85.000 Kč, tj. ve stejné výši, jako byl konečný zůstatek ke dni [REDACTED] 2012, tj. v měsíci, po provedených platbách na kupní cenu nemovitostí. Na úhradu splátek kupní ceny nemovitostí byly zcela zřejmě použity peněžní prostředky připsané na účet žalobce dne [REDACTED] 2012 (částka 517.376,70 Kč a 1.001.016,93 Kč) a částka 307.933,67 Kč ze dne [REDACTED] 2012. Tyto částky však byly pouze částečně tvořeny peněžními prostředky z dědictví po otci žalobce, a to pouze ve výši 517.376,70 Kč + 510.436 Kč. Zbytek prostředků, jak vyplývá z výše uvedeného, pocházel z účtu žalobce, a to ať již částka 500.000 Kč převedená na vkladový účet č. [REDACTED] dne [REDACTED] 2011, která pak byla součástí převedené částky 1.017.400,08 Kč dne [REDACTED] 2012 z citovaného vkladového účtu na běžný účet žalobce ([REDACTED]), nebo částky 308.665,32 Kč, za kterou dne [REDACTED] 2012 z účtu č. [REDACTED] (tj. ještě před připsáním částky 529.314,58 Kč pocházející z dědictví po otci žalobce na běžný účet žalobce) žalobce nakoupil hypoteční zástavní list [REDACTED] a po jeho prodeji dne [REDACTED] 2012 převedl částku 307.933,67 Kč z majetkového účtu opět na svůj běžný účet.
36. Přestože podle dědického usnesení, č.j. 20 D 424/2011-107, nabyt žalobce z dědictví po svém otci částku celkem 3.320.746,32 Kč (finanční prostředky ve výši 2.913.002,72 Kč a část hodnoty podniku svého otce ve výši 407.743,60 Kč) z takto získaných peněz byla na pořízení předmětných nemovitostí použita částka pouze ve výši celkem 1.027.812,70 Kč.
37. Po tomto dílčím skutkovém závěru odvolací soud pokračoval v žalobcem navrženém doplnění dokazování.
38. Nejprve z výsledku jeho sestry, [REDACTED], zjistil, že je sestrou žalobce, povoláním účetní. Účetnictví žalobci však nevedla, pouze mu pomáhala zpracovat daňová přiznání za poslední tři až čtyři roky poté, co jí poskytl podklady. Konkrétní informace o financování domu č.p. [REDACTED] v [REDACTED] ulici nemá, nemá ani přehled o hospodaření účastníků jako bývalých manželů. Má pouze povědomost o tom, že žalobce na nákup podílu 1/4 na domě č.p. [REDACTED] dostal peníze zprostředkovaně od jeho otce. Myslí si také, že by bez peněz, co s žalobcem zdědili po otci, účastníci dům č.p. [REDACTED] koupit nemohli. Už si přesně nepamatuje, jak s penězi z dědictví po otci naložila sama, natož jak s nimi naložil žalobce, musela by se o to zajímat a zjistit podrobnosti. V době pořízení domu č.p. [REDACTED] měli účastníci dvě malé děti, možná, že v té době byla i žalovaná na mateřské dovolené, a proto se svědkyně domnívala, že neměli mnoho peněz.
39. Po provedení těchto důkazů měl odvolací soud za prokázané, že ze splátek kupní ceny na podíl 3/4 předmětných nemovitostí byla z výlučných prostředků žalobce, získaných z dědictví po otci, pouze částka 1.027.812,70 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

40. Bylo tak třeba učinit ještě další dílčí skutkový závěr o tom, zda podíl 1/4 na předmětných nemovitostech za kupní cenu 600.000 Kč byla na základě kupní smlouvy ze dne [REDACTED] 2004 zaplacená z výlučných prostředků žalobce, či z prostředků náležejících do společného jmění s žalovanou. Jednotlivá skutková zjištění v tomto směru odvolací soud převzal, jako správná odpovídající provedeným důkazům, od okresního soudu. Ten zjistil, že v bodě II. odst. 2 kupní smlouvy je obsaženo prohlášení, že kupující kupuje čtvrtinu nemovitostí za finanční prostředky, které obdržel darem od svého otce. Ze svědecké výpovědi [REDACTED] . [REDACTED] , advokátky, zjistil, že sepisovala kupní smlouvu ze dne [REDACTED] 2004 a obsah smlouvy zachycuje skutečnosti tak, jak jí byly sděleny účastníky smlouvy. Z kterých prostředků byla hrazena kupní cena, jednoznačně nevěděla.
41. Z těchto dílčích skutkových zjištění učinil odvolací soud další dílčí skutkový závěr, že z obsahu kupní smlouvy a výpovědi svědkyně sepisující kupní smlouvu nijak nevyplývá, že by byly peněžní prostředky ve výši 3 x 200.000 Kč na kupní cenu podílu 1/4 předmětných nemovitostí zaplacený z výlučných prostředků žalobce. Předně advokátka sepisující kupní smlouvu uvedla, že obsah kupní smlouvy odpovídá sdělení účastníků. Prodávající [REDACTED] v kupní smlouvě netvrdila ničeho, z čeho by vyplývalo, že byla přítomna při darování peněžních prostředků žalobci jeho otcem. Současně není v textu kupní smlouvy zmínka o smlouvě darovací, jíž by byly tyto peněžní prostředky žalobci otcem poskytnuty a žalobce ani sám, byť později, žádnou takovou darovací smlouvu nepředložil. Není tak možné uzavřít, že by pocházely z výlučných prostředků žalobce.
42. Dále odvolací soud při doplňujícím dokazování zjistil následující.
43. Z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku č. 5918-02-2020 ze dne 8.11.2022, vypracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká, a.s., že obvyklá cena pozemku p.č. st. [REDACTED] , jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. [REDACTED] , a dále pozemků p.č. st. [REDACTED] a p.č. st. [REDACTED] , to se všemi součástmi a příslušenstvím včetně fotovoltaické elektrárny umístěné na budově č.p. [REDACTED] , byla ke dni zpracování dodatku znaleckého posudku ve výši 5.590.000 Kč. Hodnota (obchodního závodu) podniku žalobce, do níž nebyly zahrnuty fotovoltaické elektrárny umístěné na budově č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] a budově č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] , tj. všeho, co žalobce na základě své vůle určil, aby sloužilo k jeho podnikatelské činnosti například tím, že o takové věci v rámci obchodního závodu účtoval, činila ke dni právní moci rozvodu manželství [REDACTED] 2017 částku 3.691.000 Kč a ke dni zpracování dodatku znaleckého posudku 8.11.2022 částku 0 Kč. Fotovoltaická elektrárna umístěná na budově č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] byla pořízena za cenu 378.255 Kč bez DPH. Do majetku podniku patřil dlouhodobý hmotný majetek, pohledávky, peníze a závazky. V dlouhodobém hmotném majetku představovaly nemovitosti ve vlastnictví žalobce, o kterých účtoval, částku 3.350.000 Kč. Bez těchto nemovitostí byl podnik žalobce tvořen dlouhodobým hmotným majetkem (včetně hmotného majetku) ve výši 292.085 Kč (211.830 Kč [DHM] + 80.255 Kč [hmotný majetek]) pohledávkami ve výši 18.687 Kč, peněžními prostředky 31.865 Kč a závazky ve výši 1.383 Kč. Substanční hodnota podniku bez fotovoltaických elektráren a nemovitostí na adrese [REDACTED] byla ke dni právní moci rozvodu manželství účastníků stanovena ve výši 344.020 Kč. Na pořízení fotovoltaické elektrárny na domě č.p. [REDACTED] v [REDACTED] ulici bylo v roce 2012 zaplacen 126.053 Kč (viz příloha Daňové odpisy dlouhodobého majetku).
44. Z výsledku zpracovatele znaleckého posudku [REDACTED] učinil odvolací soud zjištění, že pro stanovení ceny podniku a úvahu, co je jeho součástí, je rozhodující to, o čem bylo podnikatelem účtováno a jako majetek podniku zaevidováno v účetnictví. Totéž platí i obráceně v případě, když dojde k vyřazení nějaké věci z přehledu majetku, projeví se to v rozsahu majetku podniku a v jeho účetnictví. Z účetního hlediska tedy platí, že pokud věc není z majetku podnikatele vyřazena, je s ní pro účtování stále počítáno. Hodnota podniku žalobce byla tvořena především nemovitostí – domu č.p. [REDACTED] v [REDACTED] , menší část podniku zhruba 10 % mohla být tvořena drobnými věcmi. Ve vztahu k nim si znalecký ústav nijak neověřoval jejich skutečný stav, jeho účetní závěry vycházely z účetnictví žalobce. Pokud jde o položky vedené v účetnictví podniku, tak ty byly mezi Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED] .

lety 2016 a 2017 totožné, dokonce došlo k navýšení o jednu položku navíc. Závěr, že ke dni zpracování znaleckého posudku činila hodnota podniku 0 Kč, souvisí s tím, že žalobce přestal podnikat, a proto musel být podnik tímto způsobem oceněn bez ohledu na existenci nějakých dalších případných hodnot. To současně ale neznamená, že neexistovaly hodnoty, které byly původně součástí podniku, a které nedále ke dni ocenění nějakou hodnotu měly. Stav peněžních prostředků v podniku je zachycen v přehledu majetku k [REDACTED] 2016. Ten je součástí písemného posudku a lze v něm nalézt stav pokladny a stav účtů. Do roku 2018, než měl žalobce zdravotní potíže, bylo ve vztahu k nemovitosti č.p. [REDACTED] účtováno podle § 7 zákona o daních z příjmu č. 586/1992 Sb. Vzhledem ke způsobu vedení jednoduchého účetnictví si v něm žalobce nevytvářel žádné rezervy a opravné položky, což neznamená, že by si nemohl nějakou rezervu fakticky vytvářet. Jen v účetnictví nebyly evidovány. V případě fotovoltaické elektrárny na domu č.p. [REDACTED] byla účtována investice zachycená v účetnictví ve výši 378.000 Kč. Je obvyklé, že se do účetnictví zahrnuje jak materiál, tak práce, ale pokud si žalobce fotovoltaiku instaloval sám, pak tato částka zahrnovala pouze materiál. Zda tomu tak bylo v tomto případě, není z účetních podkladů zřejmé. Substanční hodnota podniku se stanoví tak, že se vychází z účetní hodnoty majetku zachycené v účetnictví, ale pak se přecení s ohledem na reálnou hodnotu té které položky k datu ocenění. Z hlediska ocenění domu č.p. [REDACTED] v [REDACTED] nelze přesně vyčíslit navýšení hodnoty tohoto domu po instalaci fotovoltaiky. Taková součást domu je částí funkčního celku, může být pro tento dům prospěšná, ale stejně jako jiné další položky týkající se dalších součástí domu, musí být hodnocena v celém komplexu a hodnota nemovitosti podle toho musí být stanovována. Výsledný vliv instalované FVE na cenu s ohledem na předmět oceňované nemovitosti nemohl být nijak velký.

45. Odvolací soud provedl ještě dokazování zprávou společnosti [REDACTED], ze dne [REDACTED] 2023, z ní zjistil aktuální výši pohledávky za žalovanou (včetně již žalovanou provedených splátek po zániku manželství), která na tuto společnost přešla ze smlouvy o úvěru k účtu č. [REDACTED], uzavřené dne [REDACTED] 2015 mezi žalovanou, jako dlužnicí, a [REDACTED], jako věřitelem.
46. Konečně dospěl i k dílčímu skutkovému závěru, že žalobcem v odvolacím řízení zpochybňované skutkové zjištění okresního soudu ohledně existence a výše doplňkového penzijního spoření žalované, založeného dne [REDACTED] 2015, bylo správné. Odpovídalo provedenému důkazu přečtením výpisu z tohoto účtu č. [REDACTED], podle něhož žalovaná za dobu od založení účtu do [REDACTED] 2017 složila na účet částku celkem 46.818,02 Kč.
47. Po právní stránce posoudil odvolací soud danou věc takto.
48. Manželství žalobce a žalované bylo uzavřeno za účinnosti občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále také jen obč. zák.), rozvedeno bylo za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. V takovém případě podle aktuální judikatury (např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 6109/2017 ze dne 27.3.2018) došlo-li k zániku společného jmění manželů po 1.1.2014, jeho vypořádání se řídí úpravou obsaženou v občanském zákoníku č. 89/2012 Sb. Avšak právní poměry manželů v rámci společného jmění vzniklé za účinnosti občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. se do 31.12.2013 řídí úpravou obsaženou v obč. zák. (např. otázky, zda jde o závazek či pohledávku společnou či jen jednoho z manželů).
49. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 28.4.2020, sp. zn. 22 Cdo 1205/2019, publikovaném od č. 103/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu dovodil, že při vypořádání společného jmění manželů zaniklého podle zákona č. 89/2012 Sb. se zásadně vychází z obvyklé ceny věci a jejího stavu v době rozhodování soudu.
50. V rámci odvolací argumentace účastníků byla z hlediska posuzované masy jejich zaniklého společného jmění podstatná otázka, zda do něj patřil dům č.p. [REDACTED] s přilehlými pozemky, či nikoliv.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

51. Za trvání manželství účastníků, jejichž společné jmění podléhalo zákonnému režimu podle § 709 a násl. o.z., nabyt žalobce pozemek p.č. st. ■■■■■, jehož součástí je stavba rodinného domu č.p. ■■■■■ a pozemky p.č. st. ■■■■■ a p.č. st. ■■■■■, vše ležící v k.ú. ■■■■■, a jeho vlastnické právo bylo zapsáno do katastru nemovitostí (veřejného seznamu). Podle závěrů obsažených v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27.7.2022, č. j. 22 Cdo 3070/2021-261, jehož právní věta byla přijata občanskoprávním a obchodním kolegiem Nejvyššího soudu dne 12.4.2023, v takovém případě platí vyvratitelná domněnka, že tyto nemovitosti jsou součástí společného jmění účastníků. A ten, kdo tvrdí, že jsou splněny podmínky pro nezařazení věci do společného jmění účastníků, tedy žalobce, nese ohledně tohoto tvrzení důkazní břemeno.
52. Tyto nemovitosti byly kupovány postupně, nejprve jejich 1/4 podíl na základě kupní smlouvy ze dne ■■■■■2004 od ■■■■■ za 600.000 Kč a později zbylý 3/4 podíl na základě kupní smlouvy ze dne ■■■■■2012 od ■■■■■ za 2.000.000 Kč.
53. Žalobce z hlediska nabytí čtvrtinového podílu na nemovitostech, podle shora uvedeného dílčího skutkového závěru, neprokázal, že by peněžní prostředky ve výši 3 x 200.000 Kč na kupní cenu za podíl 1/4 předmětných nemovitostí byly zaplacený z jeho výlučných prostředků. Naopak prokázal, že do splátek kupní ceny na zbývajícím podíl 3/4 předmětných nemovitostí v celkové výši 2.000.000 Kč, byla z jeho výlučných prostředků, získaných z dědictví po otci, použita částka 1.027.812,70 Kč. Má se tedy za to, že zbylá větší část peněžních prostředků ve výši 1.572.187,30 Kč byla uhrazena z prostředků náležejících do společného jmění účastníků. Částku 1.027.812,70 Kč je pak třeba považovat za tzv. vnos z výlučného na společný majetek účastníků a podle § 736, věty první, o.z. jej vypořádat, v dané věci promítnutím do vypořádacího podílu žalované, který bude o tuto částku nižší.
54. V této souvislosti je třeba si uvědomit, že příjem žalobce z jeho podniku byl (nejdříve podle § 143 odst. 1 obč. zák a následně podle § 709 odst. 1 o.z.) součástí společného jmění účastníků. Tento názor od doby bezpodílového spoluvlastnictví manželů až do současné úpravy setrvává judikatura Nejvyššího soudu (viz např. jeho rozsudek ze dne 28.7.2005, sp.zn. 22 Cdo 1052/2004, nebo usnesení ze dne 12.1.2016, sp.zn. 22Cdo 3371/2015). Podle stále přijímané judikatury pak i výnosy z odděleného majetku jednoho z manželů jsou součástí BSM (viz výkladové stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 3.2.1972, Cpn 86/71 (str. 239), publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 42/1972). Proto je nutné okolnosti nákupu podílů nemovitostí vnímat tak, že primárně pocházely peněžní prostředky na jejich pořízení z prostředků tvořících společné jmění manželů. A jen část z prostředků použitá na nákup byla výlučnými prostředky žalobce získanými z dědictví po jeho otci ■■■■■. ■■■■■. V této souvislosti lze připomenout zjištění učiněná z účtu žalobce č. ■■■■■, na němž byly i prostředky průběžně získané z podnikání žalobce, které tvořily součást společného jmění (viz výpisy za období od ■■■■■2010 do ■■■■■2012). Pakliže byly nemovitosti z podstatné části koupeny za prostředky tvořící společné jmění účastníků, pak i nemovitosti byly nabyty a tvořily součást jejich společného jmění. A tu menší část peněžních prostředků, která byla použita na nákup nemovitostí, je třeba posuzovat jako vnos z výlučného majetku žalobce do společného jmění účastníků.
55. Před zadáním znaleckého posudku na určení obvyklé ceny domu č.p. ■■■■■ a přilehlých pozemků v ulici ■■■■■ bylo třeba posoudit, zda na rodinném domě nainstalovaná fotovoltaická elektrárna se stala součástí nemovitosti nebo je samostatnou věcí. Při posuzování této otázky vyšel odvolací soud zejména ze závěrů rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.11.2020, sp. zn. 22 Cdo 1501/2020, který vyložil, že pro rozhodnutí o tom, zda fotovoltaická elektrárna je součástí nemovitosti ve vlastnictví žalobců, lze rovněž přihlídnout k tomu, zda je (alespoň částečně) elektrická energie vyrobená touto elektrárnou spotřebována v nemovitosti žalobců, tedy zda by odstraněním fotovoltaické elektrárny došlo ke znehodnocení nemovitostí žalobců v tom smyslu, že by nemohly užívat tento zdroj elektrické energie. Z doplněného tvrzení žalobcem, po výzvě odvolacího soudu, proti němuž žalovaná nijak nebrojila, vyplynulo, že fotovoltaická elektrárna Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

slouží primárně k pokrytí spotřeby tohoto objektu. Je na ni napojen zásobníkový ohřívač TUV 200l a tepelné čerpadlo. Připojené spotřebiče jsou regulovány tak, aby zajistily maximální využití elektrické energie vyrobené fotovoltaickou elektrárnou a minimalizaci „přetoků“ do energetické sítě distributora. Elektrická energie je vyrobená pomocí fotovoltaické elektrárny je tak primárně spotřebována v místě výroby, a to s proměnnou účinností podle klimatických podmínek v rozmezí od 50 % do 95 %. Na střeše domu jsou ukotveny nosníky pro plochou střechu a k nim jsou přikotveny fotovoltaické panely. Střídač je umístěn v blízkosti domovního rozvaděče v suterénu budovy. Oddělením fotovoltaické elektrárny od budovy by došlo k nemožnosti ohřívat TUV a vytápět objekt prostřednictvím vlastního zdroje elektrické energie. Kapacita zásobníku TUV byla koncipována právě s ohledem na maximální využití sluneční energie. Stejně platilo i pro instalaci elektrických akumulčních kamen.

56. Z hlediska parametrů nastíněných citovaným rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1501/2020 lze uzavřít, že fotovoltaická elektrárna je ve smyslu § 505 o.z. součástí budovy č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici, neboť elektrická energie vyrobená touto elektrárnou je primárně spotřebována v nemovitosti a jejím odstraněním by došlo ke znehodnocení nemovitosti v tom smyslu, že by nemohla užívat tento zdroj elektrické energie. Demontáží fotovoltaických panelů by došlo k estetickému znehodnocení střechy domu, neboť by na něm zůstaly ocelové nosníky pro uchycení panelů. Ke stavebním změnám při demontáži fotovoltaické elektrárny by muselo dojít i v suterénu budovy, kde je umístěn střídač fotovoltaické elektrárny v blízkosti rozvaděče domovního. Lze tak uzavřít, že fotovoltaická elektrárna nemůže být od rodinného domu č.p. [REDAKCE] oddělena, aniž by došlo ke znehodnocení budovy, a že svou povahou k budově náleží. Ostatně žalobce setrvale tvrdil, že fotovoltaická elektrárna součástí budovy je (např. podání na č.l. 417, na č.l. 510 a č.l. 903 spisu).
57. Tento dílčí právní závěr, že fotovoltaická elektrárna je součástí domu č.p. [REDAKCE], pak byl promítnut do zadání znaleckého posudku na ocenění nemovitosti tak, aby byla oceněna jako součást rodinného domu.
58. Další spornou položkou masy zaniklého společného jmění účastníků byl podnik (obchodní závod) žalobce. Žalobce tvrdil, že podle ust. § 502 o.z. by měl soud učinit selekci a do podniku žalobce zařadit pouze ty věci, které pojmově a funkčně s druhem podnikání žalobce souvisí. Pokud tak soud neučiní, dopustí se nadřazení účetně nesprávného zařazení položek v účetnictví žalobce nad jejich zákonné určení. Jinými slovy tvrdil, že by před hodnocením ceny podniku měl soud při zadání znaleckého posudku požadovat ocenění pouze těch věcí, které (podle žalobce) s předmětem podnikání pojmově a funkčně souvisejí a vyřazené položky neocenovat, neboť mohly být do účetnictví zaneseny omylem, případně jde o věci pořízené z pronájmu nemovitosti na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], sloužící nájmu, a proto jde o výlučný majetek žalobce.
59. Podle odvolacího soudu ale takový přístup není možný. Vymezení podniku (obchodního závodu) je dáno jednak jeho objektivním a jednak subjektivním prvkem. Objektivním prvkem je existence organizovaného souboru jmění vytvořeného podnikatelem. Subjektivním prvkem je existence vůle podnikatele, aby tento organizovaný soubor jmění sloužil k provozování jeho podnikatelské činnosti. Tato vůle může být vyjádřena výslovně nebo faktickým provozem závodu (srov. Lavický, P. a kol. Občanský zákoník I. obecná část (§ 1-654). Komentář. 2.vydání. Praha:C.H.Beck, 2022, s. 1546-1549; P.Koukal, J.Lasák).
60. V poměrech dané věci to znamenalo, že z hlediska objektivního prvku při vymezení podniku existuje soubor jmění (tj. nejen věcí, ale i dluhů), který žalobce provozoval pod konkrétním identifikačním číslem. Vyjádřením subjektivního prvku, tj. aby takový soubor jmění sloužil k provozování jeho podnikatelské činnosti, nachází odraz i v jejich začlenění do účetnictví podniku. Je třeba připomenout výpověď zpracovatele znaleckého posudku, [REDAKCE], který vypověděl, že položky vedené v účetnictví podniku, nejenže byly mezi lety 2016 a 2017 totožné, dokonce došlo o navýšení jednu položku navíc. Pro stanovení ceny podniku a úvahu, co je jeho součástí, je rozhodující to, a o čem bylo podnikatelem účtováno a jako majetek podniku Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zaevidováno v účetnictví. Z účetního hlediska platí, že pokud věc není z majetku podnikatele vyřazena, je s ní pro účtování stále počítáno. Jinými slovy to znamená, že kdyby žalobce do účetnictví omylem zaevidoval nějaký majetek, který tam dle jeho vůle nepatří, při kontrole účetnictví, nejpozději po roční závěrce před zpracováním daňového přiznání za účetní rok, by takovou okolnost zjistil a z majetku podniku jej vyřadil. Nic takového se ale nestalo, naopak došlo k zaevidování další položky do majetku podniku. Stěží pak může být úspěšná obrana žalobce spočívající v tvrzení, že v účetnictví je zaevidován majetek, který podle jeho vůle tam zařazený být neměl. Důležité také je, že hodnota podniku žalobce byla tvořena především nemovitostmi na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE]. A jen menší část podniku (zhruba 10 %) byla tvořena drobnými věcmi. Pakliže žalobce zahrne do svého podniku nemovitost, kterou pronajímá, o takto utrženém nájemném účtuje a daní jej podle § 7 zákona o daních z příjmu č. 586/1992 Sb., těžko může argumentovat, že zisk z nájmu a případně věci za něj pořízené nejsou součástí podniku, tj. společného jmění účastníků, a že vlastně do účetnictví podniku byly zařazeny omylem, případně pouze účetně chybně. Pak je i nepodstatné, zda věci byly nakoupeny za příjem z nájmu nebo z projekční činnosti žalobce.

61. Z hlediska ocenění podniku nelze současně přehlížet tu okolnost, že žalobce byl od [REDAKCE] 2017 do [REDAKCE] 2018 v pracovní neschopnosti a od [REDAKCE] 2018 není evidován jako osoba samostatně výdělečně činná (zpráva Okresní správy sociálního zabezpečení [REDAKCE] na č.l. 930), lze mít za to, že nepodniká.
62. Jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku Nejvyššího soudu R 103/2020 při vypořádání společného jmění zaniklého podle o.z. se zásadně vychází z obvyklé ceny věci a jejího stavu v době rozhodování soudu. Současně v tomto rozhodnutí Nejvyšší soud uvedl, že ve specifických případech a s přihlédnutím k individuálním okolnostem, může požadavku spravedlivého řešení více odpovídat potřeba zohlednění stavu vypořádávané věci v době zániku SJM. Odvolací soud je přesvědčen, že v dané věci existují okolnosti odůvodňující aplikaci tohoto výjimečného pravidla. Jde o to, že žalobce nejpozději od roku 2018 nepodniká, a proto i znaleckým ústavem zjištěná obvyklá cena podniku ke dni 8.11.2022 (zpracování znaleckého posudku) byla 0 Kč. Na straně jedné bylo třeba uvážit, že žalobce přestal podnikat kvůli nemoci a v důsledku ukončení podnikatelské činnosti fakticky vyloučil nemovitosti na adrese [REDAKCE] ze svého podniku a spravuje je jako svůj výlučný majetek.
63. Současně je třeba zohlednit, že těch zhruba 10 % hodnoty podniku bylo tvořeno drobnými věcmi, s nimiž žalobce nakládal a nějak nakládá. Bylo by tak vůči žalované nespravedlivé, pokud by na majetkové hodnotě dané drobnými věcmi jako součástmi podniku žalobce nějak neparticipovala. Proto odvolací soud při stanovení hodnoty podniku pro účely vypořádání SJM vycházel z jeho ceny ke dni zániku manželství účastníků, tj. k datu [REDAKCE] 2017, samozřejmě bez specifikovaných nemovitostí na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE]. Hodnota podniku byla tvořena dlouhodobým hmotným majetkem ve výši 211.830 Kč, hmotným majetkem ve výši 80.255 Kč (viz str. 69 dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 8.11.2022), dále pohledávkami ve výši 18.687 Kč, peněžními prostředky ve výši 31.865 Kč a závazky ve výši 1.383 Kč (viz str. 73 citovaného dodatku). Hodnota podniku zjištěná majetkovou substanční metodou (jak přesvědčivě zpracovatel znaleckého posudku vysvětlil, jde o metodu vycházející z účetní hodnoty majetku zachycené v účetnictví, ale přeceněné s ohledem na reálnou hodnotu té které položky k datu ocenění) ve výši 344.020 Kč. Do této hodnoty nebyly zahrnuty fotovoltaické elektrárny.
64. Další žalobcem zpochybňovanou položkou bylo zahrnutí části spotřebitelského úvěru ve výši 299.999 Kč, který žalovaná uzavřela dne [REDAKCE] 2015 s [REDAKCE], a z níž vznikla pohledávka banky, později postoupená společnosti [REDAKCE]. Odvolací soud v této otázce zcela dokázal na odůvodnění soudu prvního stupně, které zdůvodňovalo závěr, proč bylo třeba zahrnout tento úvěr do pasiv společného jmění účastníků v poměru 1/3. Pro účely svého rozhodování o vypořádacím podílu žalované proto odvolací soud zjišťoval aktuální výši tohoto Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

závazku (včetně již žalovanou provedených splátek po zániku manželství) ke dni svého rozhodování.

65. Další odvolací námitkou žalobce bylo, že soud prvního stupně zamítl jeho požadavek na vypořádání toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na dům č.p. ■■■ ve ■■■■, jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná. Okresní soud tak učinil proto, že považoval za potřebné hodnotu tohoto tvrzeného vnosu ze společného jmění do majetku žalované znalecky ocenit, ale protože žalobce přes opakovaná poučení o následcích nezaplacení zálohy na provedení důkazů zálohu nezaplatil, okresní soud znalecké ocenění nenechal zpracovat, a tak žalobce v konečném důsledku neunesl důkazní břemeno v tomto dílčím nároku, protože neprokázal výši tohoto vnosu. Odvolací soud tento dílčí závěr soudu prvního stupně aproboval.
66. Dále se odvolací soud zabýval odvolací argumentací žalobce při prokazování, zda nabyl 3/4 podíl na domě č.p. ■■■ s přílehlými pozemky, v nichž se dovolával čestného prohlášení žalované ze dne ■■■■ 2012, v jehož textu se uvádí, že žalovaná čestně prohlašuje a souhlasí, aby žalobce nabyl kupní smlouvou ze dne ■■■■ 2012 3/4 podíl na rodinném domě č.p. ■■■ s přílehlými pozemky za kupní cenu 2.000.000 Kč, protože je kupuje za finanční prostředky náležející do jeho výhradního odděleného vlastnictví, které získal dědictvím po svém otci ■■■. ■■■■.
67. Podpis na této listině žalovaná nijak nezpochybňovala, ale současně tvrdila, že ji podepsala za naléhání žalobce a neuvědomovala si důsledky podpisu na listině.
68. Čestné prohlášení žalované je soukromou listinou, u níž podle § 565, věta druhá, o.z. platí vyvratitelná právní domněnka pravosti a správnosti listiny, je-li použita proti osobě, která ji zjevně podepsala. Žalovaná zpochybňovala správnost této listiny, tvrdila a odkazy na konkrétní platby žalobce na kupní cenu za 3/4 podíl na předmětných nemovitostech ve spojení s označenými platbami peněžních částek z dědictví po ■■■. ■■■■ na účet žalobce, že částka 2.000.000 Kč nebyla zaplacená pouze z výlučných prostředků žalobce. Obdobně tvrdila i o původu prostředků na předchozí nákup 1/4 těchto nemovitostí od ■■■■ s tím rozdílem, že v tomto případě všechny peněžní prostředky (3x 200.000 Kč) byly uhrazeny ze společného jmění účastníků.
69. Odvolací soud byl přesvědčen, že se žalované v tomto směru podařilo prokázat, že částka 2.000.000 Kč nebyla zaplacená pouze z výlučných prostředků žalobce, a proto ani text čestného prohlášení neobsahuje pravdivé informace o původu peněžních prostředků na zaplacení 3/4 podílu na nemovitostech. Za těchto okolností prohlášení žalované pro učinění závěru, zda nemovitosti byly nabyty výlučně žalobcem, či do společného jmění účastníků, nemá žádný význam. Pro úplnost odvolací soud ohledně závěrů k textu kupní smlouvy na koupi 1/4 podílu těchto nemovitostí (pro stručnost) odkazuje na své závěry uvedené shora.
70. Žalobce též v odvolací argumentaci upozorňoval odvolací soud na zásadu zákazu reformatio in peius, platící i pro civilní řízení, a v souvislosti s její aplikací namítal, že podnik žalobce nebyl předmětem sporu mezi účastníky. Ze strany žalobce se jednalo zcela zřejmě o reakci na vypracovaný dodatek znaleckého posudku ze dne 8.11.2022. K této argumentaci žalobce odvolací soud uvedl, že tato zásada změny k horšímu v právním postavení účastníka v průběhu odvolacího řízení se uplatňuje i v civilním řízení. Touto otázkou se zabýval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 26.1.2023, sp. zn. 22 Cdo 2258/2021. Podrobně v něm vyložil, že odvolací soud nesmí napadený rozsudek změnit v neprospěch odvolatele, ale to platí pouze tehdy, pokud odvolání nepodal žalovaný, protože v takovém případě je možnost změny prvostupňového rozsudku otevřena v obou směrech. A tak je tomu v projednávané věci, kdy žalovaná se proti rozhodnutí okresního soudu, konkrétně proti výrokům XIV., XVIII. a nákladovým výrokům odvolala a ještě předtím podnik žalobce učinila předmětem zaniklého společného jmění účastníků, který je třeba vypořádat. Současně žalobce ve svém odvolání mimo jiné napadal i závěry soudu prvního stupně ohledně výše ocenění podniku.

71. Nebyla tak porušena nejen zásada zákazu změny k horšímu v právním postavení účastníka v průběhu odvolacího řízení, ale není ani jednáno o něčem jiném, než bylo učiněno předmětem řízení v dané věci.
72. Žalobce též namítal, že zůstatek na jeho běžném účtu č. [REDAKCE] mu byl fakticky do výlučného vlastnictví přikázán dvakrát, nejprve jako zůstatek na účtu jako takovém ve výši 15.627 Kč ke dni právní moci rozvodu manželství účastníků a poté (ve výši 29.570 Kč) jako součást podniku.
73. Tyto námitky ale podle odvolacího soudu nemohly obstát. Ze znaleckého posudku (konkrétně z jeho dodatku č. 1 ze dne 8.11.2022 a jeho textu na č.l. 863) vyplývá, že znalecký ústav vycházel ze stavu na účtu ke dni [REDAKCE] 2016. Při vypořádání zůstatku na účtu pro účely vypořádání zaniklého společného jmění účastníků bylo vycházeno z údajů ke dni právní moci rozvodového rozsudku – [REDAKCE] 2017. V tomto měsíci – [REDAKCE] 2017 – proběhly další transakce na účtu v celkové výši okolo 136.000 Kč, z nichž přibližně 57.000 Kč bylo na účet připsáno a 78.000 Kč z účtu odečteno (viz výpis z účtu za [REDAKCE] 2017 v přílohové obálce na č.l. 7). Je tak zřejmé, že znalecký ústav při zpracování znaleckého posudku do něj nezahrnul peněžní prostředky na předmětném účtu žalobce, které na něm byly ke dni právní moci rozvodu manželství účastníků, ale pouze účetně zachycený stav účtu k [REDAKCE] 2016, který byl jiný než stav účtu ke dni zániku SJM účastníků.
74. Odvolací soud tak uzavřel, že předmětem řízení o vypořádání zaniklého společného jmění účastníků, tzv. masa SJM, jsou následující aktiva (kladná hodnota) a pasivum (závazek).
75. Mezi aktiva SJM patří podnik (obchodní závod) [REDAKCE], IČO [REDAKCE], v hodnotě 344.020 Kč, dále nemovitosti na adrese [REDAKCE] v [REDAKCE] v obvyklé ceně ke dni rozhodování odvolacího soudu ve výši 5.590.000 Kč, rekreační chata č.e. [REDAKCE] v [REDAKCE] v obvyklé ceně ve výši 600.000 Kč, která byla prohlášena účastníky za nespornou, částka na účtu žalované č. [REDAKCE] ve výši 3.074 Kč vedeném u [REDAKCE], částka na účtu žalobce č. [REDAKCE] ve výši 15.627,92 Kč vedeném u [REDAKCE], částka na penzijním připojištění žalované vedeného u [REDAKCE], č. smlouvy [REDAKCE], ve výši 46.818,02 Kč a garáž postavená na pozemku p.č. st. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] ve výši 180.000 Kč, jejíž obvyklá cena nebyla mezi účastníky sporná.
76. Za pasivum zaniklého společného jmění považoval odvolací soud část ve výši 1/3 dosud nesplaceného spotřebitelského úvěru ze dne [REDAKCE] 2015, tj. závazek vůči společnosti [REDAKCE], ve výši 273.930,48 Kč (zahrnující poměrnou část dosud žalovanou po právní moci rozvodu manželství zaplacených splátek a poměrnou část dosud nesplacených splátek úvěru).
77. Zohlednit bylo také třeba vnosy z výlučného majetku žalobce v celkové výši 1.027.812,70 Kč (517.376,70 a 510.436 Kč) na nákup 3/4 podílu nemovitostí na adrese [REDAKCE] a částka 126.053 Kč za nákup dílů pro fotovoltaickou elektrárnu umístěnou na budově č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici.
78. Odvolací soud měl za to, že je jako vnos žalované třeba ocenit polovinu z částky 273.930,48 Kč shora specifikovanou a vyjadřující poměrnou část dosud provedených splátek na spotřebitelský úvěr a poměrnou část dosud zbývajících splátek, protože polovinu z této výše žalovaná zaplatila, případně zaplatí za žalobce.
79. Za čistou hodnotu zaniklého jmění účastníků považoval odvolací soud částku 6.505.609,46 Kč (6.779.539,94 Kč – 273.930,48 Kč), z čehož vychází podíl pro každého z účastníků 3.252.804,73 Kč. Na něj je potřeba započíst vnosy žalobce v celkové výši 1.153.865,70 Kč (517.376,70 Kč + 510.436 Kč + 126.053 Kč) a vnos žalované ve výši 136.965,24 Kč (273.930,48 Kč : 2).
80. Částka na vyrovnání podílu žalované tak byla tvořena výpočtem 3.252.804,73 Kč – 1.153.865,70 Kč + 136.965,24 Kč, celkem tedy jde o vypořádací podíl žalované ve výši 2.235.904,27 Kč. Současně odvolací soud v projednávané věci nezjistil žádné skutečnosti, které by opodstatňovaly, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

81. Z těchto důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b/ o.s.ř. změnil rozsudek okresního soudu v odvoláním napadených výrocích I, III až VI, VIII až XVIII tak, že z věcí, jež měli žalobce a žalovaná ve společném jmění manželů, připadá a) do vlastnictví žalobce: rekreační chata č. e. [redacted] na pozemku parc. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted], vozidlo [redacted] [redacted], registrační značka [redacted], zůstatek na běžném účtu vedeném u [redacted] [redacted], číslo [redacted], ve výši 15.627,92 Kč, stavba garáže bez č. p./č. e. na pozemku parc. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted], podnik [redacted], IČO [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], pozemek parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. [redacted], pozemek parc. č. st. [redacted] a pozemek parc. č. st. [redacted], vše v katastrálním území [redacted], b) do vlastnictví žalované zůstatek na běžném účtu vedeném u [redacted], číslo [redacted], ve výši 3.074 Kč, zůstatek na účtu penzijního spoření vedeném u [redacted], číslo smlouvy [redacted], ve výši 46.818,02 Kč, pračka, vysavač, lišty, koncovky, deky, polštáře, konvice, pánev, kolo, linoleum, filc pod linoleem, nábytek do dětského pokoje, notebook, sedací souprava, nábytek do obývacího pokoje, závazek vůči společnosti [redacted], IČO [redacted], na kterou přešla pohledávka ze smlouvy o úvěru k účtu číslo [redacted] uzavřené dne [redacted] 2015 mezi žalovanou jako dlužnicí a [redacted], jako věřitelem, ve výši 125.892,72 Kč včetně příslušenství, které k dluhu přiroste teprve v budoucnu po rozhodnutí odvolacího soudu. Žalobce je povinen zaplatit žalované na vyrovnání jejího podílu částku 2.235.904,27 Kč do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Žaloba se zamítá v rozsahu požadavku na vypořádání zůstatku na stavebním spoření žalované vedeném u [redacted], číslo smlouvy [redacted], a toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na dům č. p. [redacted] ve [redacted], jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná, spoluvlastnického podílu ve výši [redacted] na pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba č. p. [redacted], pozemcích parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], budově č. p. [redacted], jiná stavba, postavené na pozemku parc. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted], v němž jsou vymezeny podle zákona o vlastnictví bytů jednotky č. [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], pozemků parc. č. st. [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], toho, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na stavební a penzijní spoření žalobce u společnosti [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], a [redacted], výnosu ze spoluvlastnického podílu žalobce ve výši [redacted] na nemovitostech zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [redacted] pro katastrální území [redacted] (výrok I) a rozhodl o nákladech řízení (výroky II – VI).

82. Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání, v kterém odvolacím soudu vytkl, že nerespektoval judikaturu Nejvyššího soudu při řešení otázek, které v sedmi bodech blíže specifikoval.

83. Nejvyšší soud dovoláním napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (výrok I) a dovolání proti výročkům II, III, V a VI rozsudku odvolacího soudu odmítl (výrok V). Dovolací soud shledal dovolání důvodným, protože se odvolací soud při svém rozhodnutí odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu při řešení dvou otázek. První se týkala zařazení dluhu z úvěrové smlouvy do společného jmění manželů. Šlo o zahrnutí části ve výši 1/3 dosud nesplaceného spotřebitelského úvěru ze dne [redacted] 2015, tj. závazek vůči společnosti [redacted] [redacted], ve výši 273.930,48 Kč (zahrnující poměrnou část dosud žalovanou po právní moci rozvodu manželství zaplacených splátek a poměrnou část dosud nesplacených splátek úvěru) mezi pasivum zaniklého společného jmění. V tomto směru Nejvyšší soud odvolacím soudu vytkl, že měl tento dluh posoudit podle § 710 o.z., v němž jsou stanoveny podmínky nabytí dluhu do SJM, a to odlišně od právní úpravy nakládání s majetkem SJM, kde princip relativní neplatnosti v neběžných záležitostech podle § 714 o.z. platí. Dluh, který jeden z manželů převzal bez souhlasu Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

druhého manžela, aniž se jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny, je výlučným dluhem jednatelů manžela a součástí SJM netvoří. Odvolací soud se ale tím, zda se při převzetí dluhu jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny ve smyslu § 710 o.z. nezabýval. Pouze zohlednil absenci souhlasu druhého manžela při převzetí dluhu disparitním vypořádáním dluhu, přestože úvahy o odchýlení se od pravidla rovnosti podílů manželů na vypořádávaném jmění dle § 742 odst. 1 písm. a/ o.z. lze vztáhnout jen na aktiva či pasiva, která součástí SJM tvoří. Přitom zákonnými předpoklady pro zařazení dluhu do SJM stanovenými v § 710 o.z. se nezabýval. Takové právní posouzení proto bylo neúplné, a tedy nesprávné.

84. Druhou otázkou, v jejímž řešení odvolacím soudem Nejvyšší soud shledal pochybení, bylo, zda lze při vnosu ze SJM na věc ve spoluvlastnictví žalované vypořádat jen rozdíl v ceně domu před vnosem a po něm. Konkrétně šlo o to, že odvolací soud nezohlednil vnos spočívající ve vynaložení prostředků ze SJM na dům č.p. [REDACTED] ve [REDACTED], jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná, a který žalobce včas uplatnil. Dovolací soud poukázal na rozsudek ze dne 27. 9. 2022, sp. zn. 22 Cdo 1172/2022, v němž Nejvyšší soud uvedl, že při vypořádání zaniklého SJM platí, že nedohodnou-li se manželé nebo bývalí manželé jinak, nebo neuplatní-li se ustanovení § 741 o.z. (vypořádání SJM zákonnou domněnkou), každý z manželů nahradí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek, a každý z manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek (§ 742 odst. 1 písm. b/ a c/ o.z. – dále též jen „vnos“). Již ze slov zákona („co bylo vynaloženo“, resp. „co vynaložil“) se jasně podává, že jde o nahrazení výše vnosu (hodnoty, která byla vynaložena), nikoliv o nahrazení toho, o čem se v jeho důsledku zvýšila hodnota věci. Ohledně této otázky je stále použitelný právní názor, který Nejvyšší soud vyslovil v rozsudku ze dne 23. 9. 2003, sp. zn. 22 Cdo 820/2003: „Má-li vnos z odděleného majetku podobu finančního plnění (například je-li částečně použito úspor jednoho z manželů na koupi věci, která patří do bezpodílového spoluvlastnictví manželů), dochází k němu již v okamžiku koupě věci a při stanovení náhrady ve smyslu § 150, věty druhé, obč. zák., se vychází z výše takto vynaložené finanční částky“. Nejde tu o to odčerpat, o čem se výlučný majetek obohatil, ale o náhradu toho, o čem se společný majetek ochudil. To platí i pro investice ze společného majetku na majetek výlučný.
85. Žalobce tvrdil a prokázal jak vnos ze SJM na výlučný majetek žalované, tak jeho výši (celkem na dům ve spoluvlastnictví žalované bylo vynaloženo 88.573 Kč).
86. Pro případné snížení (redukci) nebo zvýšení (valorizaci) vnosu by bylo třeba tvrdit a prokázat, že se snížila (případně zvýšila) hodnota té části majetku, na niž byl náklad vynaložen (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.4.2023, sp. zn. 22 Cdo 3323/2022). Nejsou-li skutečnosti odůvodňující snížení nebo zvýšení vnosu uplatněny, je třeba při vypořádání SJM zohlednit to, co bylo vynaloženo, bez korekce výše takového vnosu.
87. Odvolací soud otázku vnosu ze SJM na výlučný majetek žalované nesprávně právně posoudil, když prokázaný vnos nezohlednil jen proto, že nebylo prokázáno, zda a případně o kolik se zvýšila nebo snížila hodnota domu, na který byl vnos ze SJM vynaložen.
88. Nyní byla věc po rozhodnutí dovolacího soudu předložena krajskému soudu k dalšímu řízení.
89. V něm žalobce reagoval na rozhodnutí Nejvyššího soudu, předkládal dodatečnou argumentaci, prostřednictvím které se snažil zpochybnit některé závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu a inzeroval již nyní snahu některé z těchto otázek otevřít, pokud je sám a ve shodě s představou žalobce neposoudí odvolací soud. Konkrétně namítal, že odvolací soud v rozporu s jeho požadavkem jednoznačně neoznačil podání žalované, kterým v tříleté lhůtě po rozvodu manželství učinila předmětem tohoto sporu podnik žalobce. A proto je přesvědčen, že okresní soud podnik žalobce učinil svévolně předmětem sporu tím, že jej bez návrhu nechal znalecky ocenit, a tím překročil předmět řízení. Z tohoto důvodu žalobce navrhnul podnik z masy SJM vypustit a vypořádací podíl tomu adekvátně upravit. Dále se žalobce domáhal, aby odvolací soud při rozhodování o nákladech

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

řízení vycházel z judikatury Nejvyššího a Ústavního soudu. Obšírně také popisoval, a z části zopakoval dovolací argumentaci, proč nesouhlasí se závěrem, že se dům č.p. [REDAKCE] a přilehlé pozemky staly součástí společného jmění účastníků. V tomto směru opakovaně tvrdil chybný výklad vůle smluvních stran – konkrétně vůle otce žalobce, a měl zato, že podle ní měla být kupní smlouva ze dne [REDAKCE] 2004 svědkyní [REDAKCE]. [REDAKCE] formulována tak, že částku 600.000 Kč na koupi 1/4 podílu na těchto nemovitostech daroval žalobci on. Následně žalobce také zpochybňoval závěry soudů o tom, že pouze část finančních prostředků na koupi zbylého 3/4 podílu na nemovitostech byly výlučnými prostředky žalobce a opět tvrdil, že celá částka 2.000.000 Kč, placená na základě kupní smlouvy ze dne [REDAKCE] 2012 [REDAKCE], pocházela z jeho výlučných prostředků (pocházejících z dědictví po otci – k tomu předložil „posouzení kontinuity použití finančních prostředků z dědictví“ zpracované ekonomickým a účetním poradcem [REDAKCE]. [REDAKCE] a pouze u části z nich (konkrétně 173.672,27 Kč), která byla placena z účtu podniku, není schopen „kontinuitu s dědictvím prokázat“. Současně se ale domáhal, aby hodnota jeho vnosu při nákupu těchto nemovitostí byla valorizována – částka použitá z dědictví po jeho otci ve výši 1.027.812 Kč představovala 51,4 % hodnoty nemovitostí, a pokud nyní hodnota jejich 3/4 podílu představuje částku 4.192.500 Kč, je třeba hodnotu vnosu valorizovat na částku 2.154.945 Kč. Současně zpochybňoval závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27.9.2022, sp. zn. 22 Cdo 1172/2022, o nutnosti dohody účastníků o valorizaci vnosu. Žalobce také zopakoval své výhrady ohledně způsobu ocenění jeho podniku, za tím účelem předkládal účetnictví za roky 2003 a 2004, a dovolával se toho, že otázka, co do podniku patří, by měla být znalecky řešena z toho pohledu, „co pro podnik slouží a co nikoliv“. Domáhal se také toho, aby věci pořízené z úvěru žalované byly zahrnuty do společného jmění a byly také vypořádány.

90. Žalovaná se důsledně a obšírně vyjádřila ke všem námitkám žalobce vzneseným po rozhodnutí dovolacího soudu. Podstatou jejího procesního stanoviska bylo, že si je vědoma závěrů dovolacího soudu ohledně nesprávného právního posouzení ve věci vypořádání úvěru spolu s nesprávným právním posouzením vnosu ze SJM na dům, který vlastní spolu se svým otcem, což ale považuje za jediné dva důvody, proč bylo rozhodnutí odvolacího soudu zrušeno, a v tomto směru očekává jeho nové rozhodnutí. Nyní žalobcem předložené odborné vyjádření zabývající se „kontinuitou toků finančních prostředků z dědictví žalobce až do zaplacení 3/4 domu č.p. [REDAKCE]“ považovala za nepřipustný důkazní návrh uplatněný po koncentraci řízení. A návrh na nový znalecký posudek z oboru účetnictví za nadbytečný, protože by se fakticky jednalo o revizní znalecký posudek k posudku z oboru účetnictví, který byl již v řízení vypracován, a pro který není jediný důvod. V tomto ohledu vyjádřila překvapení, že žalobce nyní navrhuje k důkazu své účetnictví za roky 2003 a 2004, byť v řízení před soudem prvního stupně opakovaně tvrdil, že již bylo po pěti letech skartováno.
91. Odvolací soud nejprve posoudil obsah podání žalobce učiněných po rozhodnutí dovolacího soudu. Má za to, že by bylo v zásadě možné, aby žalobce přišel i nyní s tvrzením o proběhlých platbách, z kterých by dovozoval možnost učinit jiný skutkový závěr o peněžních prostředcích použitých na pořízení nemovitostí na adrese [REDAKCE]. Muselo by se ale jednat o skutková tvrzení, která jsou pochopitelná, aby z nich bylo možné zjistit, co bude předmětem dokazování. Taková skutková tvrzení ale žalobce neposkytl, rozhodně jím není jeho podání ze dne 19.2.2024 (založené na č.l. 1084 spisu), které v otázce proběhlých plateb fakticky představovalo pouze polemiku se skutkovými závěry odvolacího soudu, která není koncepční a neobsahuje konkrétní tvrzení tvořící logický celek (tzv. jednotnou linku), ani jím není podání ze dne 28.4.2024 (na č.l. 1100 spisu) stejně jako jím není příloha tohoto podání – odborné posouzení [REDAKCE]. [REDAKCE] ze dne 22.4.2024. Ve vztahu k tomuto odbornému vyjádření a dosud žalobcem předložených listin lze připomenout, že soudní praxe sice připouští možnost splnit požadavek vylíčení rozhodujících skutečností i výslovným odkazem na listinu, kterou žalobce připojí k žalobě, avšak není přípustné, aby žalobce předložil soudu celou řadu listin a v žalobě (či jejím doplňku) souhrnně a nekonkrétně, bez vztahu k jednotlivým rozhodným tvrzením odkázel na tyto listiny. Takový postup by totiž stíral rozdíl mezi Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

skutkovými tvrzeními stran a skutkovými zjištěními, která soud činí z provedených důkazů, zcela nepřipustným způsobem by přenášel aktivitu a odpovědnost příslušející účastníkům řízení na soud a byl by též v rozporu se základními zásadami občanského (sporného) řízení – zásadou dispoziční, projednací, rychlosti a hospodárnosti. Nepřichází tudíž do úvahy, aby předložené listiny nahradily skutková tvrzení účastníků řízení, zejména pak skutková tvrzení podstatná. Při neunesení břemene tvrzení, nemohou být právně významné skutečnosti dokazovány (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.5.2017, sp. zn. 28 Cdo 5184/2015).

92. Z těchto důvodů odvolací soud nepřistoupil k dokazování na základě v předchozím odstavci označených podání žalobce, protože aby tak mohl učinit, muselo by jimi být poskytnuto relevantní tvrzení žalobce.
93. Dále odvolací soud, vědom si praxe Nejvyššího soudu, která připouští akceptaci ocenění nemovitostí starší jednoho roku, pokud z obsahu spisu nevyplývají žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno usuzovat na změny v cenách nemovitých věcí (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2013, sp. zn. 22 Cdo 2437/2012) se výslovně dotázal žalobce, zda setrvává na požadavku aktualizace ocenění nemovitostí na adrese č.p. [REDACTED] v [REDACTED], protože se nabízí úvaha o změně její hodnoty v období od dubna 2023 do července 2024, a to jak z pohledu poklesu cen, tak jejich nárůstu. Žalobce na to reagoval, že v této dílčí části argumentace ustupuje od požadavku na doplnění dokazování o aktualizaci ocenění domu s tím, že ceny nemovitostí v tomto období mohly různě kolísat včetně dílčího nárůstu s ohledem na pokles úrokových sazeb České národní banky, resp. úroků hypoték. Žalovaná aktualizaci znaleckého posudku nepožadovala, původní cenu respektuje.
94. Za této procesní a skutkové situace dospěl odvolací soud k následujícím závěrům.
95. Předmětem daného řízení o vypořádání zaniklého společného jmění účastníků, tzv. masa SJM, jsou následující položky.
96. Mezi aktiva SJM patří rekreační chata č.e. [REDACTED] v [REDACTED] v obvyklé ceně ve výši 600.000 Kč, která byla prohlášena účastníky za nespornou, dále částka na účtu žalované č. [REDACTED] ve výši 3.074 Kč vedeném u [REDACTED], částka na účtu žalobce č. [REDACTED] ve výši 15.627,92 Kč vedeném u [REDACTED], částka na penzijním připojištění žalované vedeného u [REDACTED], č. smlouvy [REDACTED] ve výši 46.818,02 Kč a garáž postavená na pozemku p.č. st. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] v hodnotě 180.000 Kč, jejíž obvyklá cena nebyla mezi účastníky sporná. Proti těmto hodnotám, ani jejich výši, žalobce ničeho nenamítal.
97. Spor mezi účastníky byl zejména v tom, zda do jejich společného jmění patřil podnik žalobce a nemovitosti na adrese [REDACTED] v [REDACTED].
98. Odvolací soud po doplněném dokazování v předchozím řízení uzavřel, že mezi aktiva SJM tyto dvě položky patřily, podnik (obchodní závod) [REDACTED], IČO [REDACTED], v hodnotě 344.020 Kč, i nemovitosti na adrese [REDACTED] v [REDACTED] v obvyklé ceně 5.590.000 Kč.
99. Skutkový závěr o tom, že podnik žalobce do SJM patří, ani jeho hodnotu, dovolací soud ve svém zrušujícím rozhodnutí nezpochybnil. Odvolací soud proto nemá důvod tyto otázky posoudit jinak, než jak učinil v předchozím rozhodnutí.
100. Žalobce i nyní po rozhodnutí dovolacího soudu opakovaně namítal, že žalovaná jeho podnik neučinila předmětem vypořádání SJM, a pokud ano, tak až po proběhlé tříleté lhůtě po rozvodu manželství účastníků. Z obsahu spisu ale vyplývá, že žalovaná učinila podnik žalobce předmětem vypořádání nejpozději ve svém podání ze dne 9.3.2018 (na čl. 47 spisu) pod bodem 8 tohoto doplněného tvrzení, které reagovalo na výzvu soudu prvního stupně ze dne 8.2.2018, č. j. 7 C 100/2017-29. Toto podání žalované bylo soudu prvního stupně doručeno do datové schránky dne 9.3.2018, tedy v zákonné tříleté lhůtě podle § 741 o.z.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

101. Dále odvolací soud v předchozím rozhodnutí uzavřel, že nemovitosti na adrese [REDACTED] v [REDACTED], v obvyklé ceně ke dni rozhodování odvolacího soudu ve výši 5.590.000 Kč do SJM účastníků patří také. Tento závěr Nejvyšší soud přezkoumal při posuzování dovolací argumentace žalobce ohledně výkladu vůle smluvních stran (při nabývání 1/4 domu č.p. [REDACTED]) a otázky, zda nepodaří-li se částečně prokázat původ prostředků použitých na pořízení věci, není věc součástí SJM (koho tíží důkazní břemeno, že jsou splněny podmínky pro nezařazení věci do společného jmění manželů uvedené zejména v § 709 odst. 1 a 3 o.z.; to pro posouzení závěru, že při zaplacení kupní ceny ve výši 2.000.000 Kč za 3/4 domu č.p. [REDACTED] byly na účtu žalobce prostředky použité na úhradu kupní ceny, které pocházely z dědictví po jeho otci, jen ve výši 1.027.812,70 Kč). Dovolací soud v tomto směru proti postupu odvolacího soudu, ani jeho závěrům, ničeho nenamítal. Pokud se nyní žalobce opět snaží tvrdit, že mu otec částku na zaplacení kupní ceny 1/4 domu č.p. [REDACTED] daroval v částkách 3 x 200.000 Kč, přehlíží, že (jak uvedl Nejvyšší soud) odvolací soud jej podle § 118a o.s.ř. poučil o povinnosti prokázat, že mu otec částku na zaplacení kupní ceny skutečně poskytl. Tím došlo ke koncentraci řízení v této otázce a žalobce iž v tomto směru nemůže svůj deficit z důvodu neunesení důkazního břemene zhojit.
102. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené vyjádření účastníků též považuje výši obvyklé ceny těchto nemovitostí ve výši 5.590.000 Kč za cenu obvyklou ke dni svého opakovaného rozhodování.
103. Žalobce se po rozhodnutí dovolacího soudu domáhal valorizace (zvýšení) svého vnosu ve výši 1.027.812,70 Kč, které pocházely z dědictví po jeho otci a byly použity na úhradu kupní ceny za 3/4 domu č.p. [REDACTED]. S tímto svým požadavkem ale nemůže být úspěšný, neboť neposkytl tvrzení ani důkaz k tomu, že se účastníci na takové valorizaci vnosu žalobce dohodli. Pouze se omezil na vyjádření svého nesouhlasu s právními závěry obsaženými v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27.9.2022, sp. zn. 22 Cdo 1172/2022, a vyjádření svého přesvědčení, že i bez dohody účastníků má na takovou valorizaci nárok.
104. K její výši, ani ke způsobu jejího zjištění, dovolací soud ve svém zrušujícím rozhodnutí neměl výhrady.
105. Naopak výhrady měl k závěru odvolacího soudu o tom, že mezi pasivum (závazek) zaniklého společného jmění patřila část ve výši 1/3 dosud nesplaceného spotřebitelského úvěru ze dne [REDACTED] 2015, tj. závazek vůči společnosti [REDACTED], ve výši 273.930,48 Kč. Nejvyšší soud vysvětlil, proč se odvolací soud měl zabývat zákonnými předpoklady pro zařazení takového dluhu do SJM stanovenými v § 710 o.z., a protože se nezabýval tím, zda se při převzetí dluhu jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny, bylo takové právní posouzení neúplné a tedy nesprávné.
106. Žalovaná v tomto směru jiné tvrzení, než učiněné v podání ze dne 22.2.2021 na č.l. 440 spisu, neučinila. Z něho vyplývá, že ze spotřebitelského úvěru sjednaného na částku 299.999 Kč použila 100.000 Kč na úhradu právních služeb, částku 122.646 Kč na vybavení její nové domácnosti (nakoupené věci specifikovala a jejich cenu dokládala předloženými účetními doklady) a zbývající částku 77.353 Kč na krytí běžných výdajů souvisejících s vedením domácnosti, neboť jí k tomu její příjem nepostačoval (a běžné měsíční výdaje na domácnost specifikovala). Nyní v odvolacím řízení se ztotožnila se závěrem Nejvyššího soudu o nesprávném právní posouzení krajského soudu při vypořádání úvěru (byť to z protokolu o jednání odvolacího soudu zcela zřetelně nevyplývá, žalovaná se jednoznačně k tomto bodu vyjádřila, jak je to zřejmé ze zvukového záznamu z tohoto jednání v čase 41:52 minut). V tomto směru žádné další dokazování nenavrhovala.
107. K použité dikci § 710 písm. b/ o.z. – „obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny“ v komentáři Občanský zákoník: Komentář, svazek II, Wolters Kluwer, Praha, 2014, právní stav v ASPI ke dni 1.1.2023, JUDr. Zuklínová uvádí, že takovými potřebami jsou sice potraviny, prací a jiné čisticí prostředky, oprava pračky a úhrada pojistného z pojištění bytu atd., ale stále jen v rozsahu každodennosti, resp. běžnosti. Obstarání nákupu na týden, popřípadě do zásoby, kdy Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

vznikne z vůle jen jednoho manžela dluh, by již vyžadovalo, aby s tím souhlasil druhý manžel (při posouzení míry každodennosti, resp. běžnosti, by bylo třeba přihlídnout k majetkovým poměrům manželů).

108. Úhrada právních služeb, ani vybavení nové domácnosti zařizovacími předměty, tuto charakteristiku každodenních nebo běžných potřeb rodiny nesplňují. Některé z výdajů na domácnost specifikované žalovanou, by je snad splňovat mohly, avšak žalovaná k jejich prokazování nepřistoupila, pravděpodobně i s ohledem na finančně neúměrné náklady řízení, které by k tomu musela vynaložit.
109. V tomto ohledu lze tedy uzavřít, že tento dluh z úvěrové smlouvy není společným dluhem účastníků a součástí jejich společného jmění se nestal.
110. Odvolací soud s ohledem na zrušující rozhodnutí Nejvyššího soudu také korigoval svůj právní názor v tom směru, že je třeba zohlednit vnos spočívající ve vynaložení prostředků ze SJM na dům č.p. ■■■ ve ■■■■■■■■■■, jehož podílovým spoluvlastníkem byla žalovaná, a který žalobce včas uplatnil. I podle závěrů obsažených ve zrušujícím rozhodnutí Nejvyššího soudu žalobce tvrdil a prokázal jak vnos ze SJM na výlučný majetek žalované, tak jeho výši – celkem na dům ve spoluvlastnictví žalované bylo vynaloženo 88.573 Kč. Skutečnosti odůvodňující snížení nebo zvýšení vnosu účastníky uplatněny nebyly, proto bude při vypořádání SJM zohledněno to, co bylo vynaloženo, bez korekce výše takového vnosu.
111. Ohledně ostatních okolností projednávané věci, nemá odvolací soud důvod k jejich jinému hodnocení. Předmětem kritiky dovolacího soudu nebyly, a proto na nich odvolací soud setrvává v podobě, kterou shora popsal jako skutková zjištění a právní závěry učiněné při předchozím rozhodování ve věci.
112. Lze tak uzavřít, že předmětem řízení o vypořádání zaniklého společného jmění účastníků, tzv. masa SJM, jsou tato aktiva (kladné hodnoty) - podnik (obchodní závod) ■■■■■■■■■■, IČO ■■■■■■■■■■, v hodnotě 344.020 Kč, dále nemovitosti na adrese ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■ v obvyklé ceně ke dni rozhodování odvolacího soudu ve výši 5.590.000 Kč, rekreační chata č.e. ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■ v obvyklé ceně ve výši 600.000 Kč, částka na účtu žalované č. ■■■■■■■■■■ ve výši 3.074 Kč vedeném u ■■■■■■■■■■, částka na účtu žalobce č. ■■■■■■■■■■ ve výši 15.627,92 Kč vedeném u ■■■■■■■■■■, částka na penzijním připojištění žalované vedeného u ■■■■■■■■■■, č. smlouvy ■■■■■■■■■■ ve výši 46.818,02 Kč a garáž postavená na pozemku p.č. st. ■■■■■■■■■■ v k.ú. ■■■■■■■■■■ v obvyklé ceně 180.000 Kč (ta nebyla mezi účastníky sporná) a věci pořízené žalovanou na vybavení nové domácnosti.
113. Zohlednit bylo třeba vnosy z výlučného majetku žalobce v částkách 1.027.812,70 Kč (517.376,70 Kč a 510.436 Kč) na nákup 3/4 podílu nemovitostí na adrese ■■■■■■■■■■, a dále v částce 126.053 Kč za nákup dílů pro fotovoltaickou elektrárnu umístěnou na budově č.p. ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■ ulici.
114. Jako vnos ze SJM na výlučný majetek žalované bylo třeba ocenit polovinu z částky 88.573 Kč shora specifikovanou a vyjadřující částku zaplacenou z prostředků SJM na dokončení rozestavěného podkroví domu č.p. ■■■■■■■■■■ ve ■■■■■■■■■■ ve spoluvlastnictví žalované.
115. Čistá hodnota zaniklého společného jmění účastníků je tak představována částkou 6.779.539,94 Kč, z čehož vychází podíl pro každého z účastníků 3.389.769,97 Kč. Na něj je třeba započíst vnosy žalobce v celkové výši 1.153.865,70 Kč (517.376,70 Kč + 510.436 Kč + 126.053 Kč) a při rovnosti podílů vnos ze SJM na výlučný majetek žalované ve výši 44.286,50 Kč (88.573 Kč : 2).
116. Částka na vyrovnání podílu žalované je tak tvořena výpočtem 3.389.769,97 Kč – 1.153.865,70 Kč – 44.286,50 Kč, celkem tedy jde o vypořádací podíl žalované ve výši 2.191.617,77 Kč. Současně odvolací soud v projednávané věci nezjistil žádné skutečnosti, které by opodstatňovaly, aby se při Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■■■■■■.

vypořádání odchýlil od zásady rovnosti podílů účastníků na společném majetku (§ 742 odst. 1 písm. a/ o.z.).

117. Odvolacímu soudu je znám rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9.12.2020, sp. zn. 31 Cdo 2008/2020, uveřejněný pod č. 44/2021 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, v němž velký senát občanskoprávního obchodního kolegia Nejvyššího soudu dospěl k závěru, že věci (včetně pohledávek), které jeden z manželů získal jako plnění ze závazku (závazkového právního vztahu), jehož rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, a který převzal bez souhlasu druhého, jsou součástí společného jmění; součástí společného jmění nejsou jen dluhy (závazky v užším slova smyslu), které pro něj z převzatého závazku (závazkového právního vztahu) vyplývají. Jinak řečeno, právní režim závazku, jehož rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, a který převzal jeden z nich bez souhlasu druhého, se štěpí tak, že dluh z tohoto závazku do SJM nepatří, avšak to, co z něj dlužník získal, je součástí SJM. Proto odvolací soud věci pořízené žalovanou na vybavení nové domácnosti zahrnul.
118. Současně ale odvolací soud eviduje i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.6.2023, sp. zn. 22 Cdo 85/2023, který s tímto rozhodnutím Nejvyššího soudu pracuje a vyložil, mimo jiné, že v rozsudku R 44/2021 se formuluje jako jedna z možných úvah o disparitě situace, kdy získaný majetek rozšířil masu společného jmění a zavázaný manžel výlučný dluh uhradil, nebo bude muset reálně uhradit ze svého výlučného majetku. Tím je jasně naznačen spravedlnostní požadavek spočívající v tom, aby vypořádání SJM neproběhlo tak, že aktiva budou rozdělena mezi manžele každému jednou polovinou, ale jeden z manželů bude povinen uhradit dluh (nebo již uhradil) ze svých výlučných prostředků, čímž dojde k odčerpání jeho výlučných finančních prostředků bez adekvátního odrazu této skutečnosti při vypořádání SJM.
119. S ohledem na tento spravedlnostní požadavek odvolací soud do výpočtu čisté hodnoty SJM fakticky nezapočítal hodnotu věcí pořízených žalovanou na vybavení domácnosti (ani jejich přesnou hodnotu ke dni rozvodu manželství nezjišťoval). Nebylo by spravedlivé, aby jako aktivum byla jejich cena rozdělena mezi účastníky každému jednou polovinou, a současně by žalovaná tento dluh ze spotřebitelského úvěru, z něhož byly věci pořízeny, hradila ze svých výlučných prostředků. I s ohledem na důvod pořízení těchto věcí – násilné chování žalobce vůči žalované, kvůli kterému s dětmi opustila rodinnou domácnost, a které žalobce v řízení před okresním soudem nijak nezpochybil, pouze tvrdil, že se žalované za své jednání omluvil, a proto se měla vrátit domů – má odvolací soud za spravedlivé takové řešení, kdy je použita disparita podílů účastníků v této jediné položce masy SJM tak, že jejich celá hodnota náleží žalované (tj. disparita 100 % v její prospěch). To fakticky vede ke shora uvedenému postupu, že se hodnota těchto věcí do čisté hodnoty SJM nezapočítává. Takový postup, že se disparita podílů může podle konkrétních okolností případu vztahovat na veškeré položky náležející do společného jmění manželů či jen na některé z nich, aproboval i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. 22 Cdo 6109/2017, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 63/2019.
120. Z těchto důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b/ o.s.ř změnil rozsudek okresního soudu v odvoláním napadených výrocích, I, III až VI, VIII až XVIII tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku s tím, že lhůtu splatnosti vypořádacího podílu žalované stanovil podle § 160 odst. 1, věta za středníkem, o.s.ř., a jako odpovídající situaci, že žalobce si bude muset tuto částku opatřit, považoval za přiměřenou lhůtu 6 měsíců. Pro větší přehlednost pak ve svém rozhodnutí zopakoval i ty výroky okresního soudu, které fakticky potvrzoval, vypustil pouze ty, které jako zastavovací jsou již v právní moci.
121. Protože odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, musel podle § 224 odst. 2 o.s.ř. rozhodnout opakovaně o nákladech řízení účastníků a náhradě nákladů řízení státu, které platil.

122. Za řízení před soudem prvního stupně nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Učinil tak s ohledem na stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 13.9.2023, sp. zn. Pl. ÚS-st. 59/23, podle něhož v řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, mající povahu iudicii duplicis, není-li žaloba zamítnuta, zpravidla nelze určit, který účastník měl ve věci plný úspěch (§ 142 odst. 1 o.s.ř.). Je proto obecným východiskem pro rozhodování o nákladech řízení souladným s ochranou vlastnického práva podle č.l. 11 odst. 1 a práva na soudní ochranu podle č.l. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, aby žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů řízení vůči jinému účastníku, ledaže by pro to byly dány zvláštní důvody. Ústavní soud ve stanovisku dále uvedl, že jakkoliv v řízení, které předcházelo přijetí tohoto stanoviska, šlo o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, je zřejmé, že právní závěry ve stanovisku obsažené, se vztahují rovněž na řízení o vypořádání společného jmění manželů. Neplatí proto nadále právní závěr, podle kterého „v řízení o vypořádání společného jmění manželů je rozhodování o náhradě nákladů řízení ovládáno zásadou úspěchu ve věci (§ 142 o.s.ř.). Odlišný postup je výjimkou, která je podmíněna důvody hodnými zvláštního zřetele a musí být řádně odůvodněna.“, na kterém jsou založeny nálezy sp. zn. I. ÚS 1441/11 a sp. zn. III. ÚS 186/20. Stanovisko pléna se vztahuje na všechna dosud neskončená řízení před obecnými soudy. K tomu odvolací soud doplňuje, že v dané věci nejsou dány závažné důvody, pro které by měla být některému z účastníků náhrada nákladů řízení přiznána.
123. V případě rozhodnutí o náhradě nákladů státu za řízení před soudem prvního stupně odkazuje odvolací soud na odůvodnění rozhodnutí okresního soudu. Podle výroku III a IV jsou účastníci povinni nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí za náklady znaleckého zkoumání(žalobce ve výši 12.464,60 Kč a žalovaná ve výši 7.464,60 Kč, kdy rozdíl je tvořen pouze žalovanou zaplacenou zálohou na zpracování znaleckého posudku ve výši 5.000 Kč). Ohledně výše těchto nákladů, které jsou účastníci povinni podle § 148 odst. 1 o.s.ř. nahradit státu, lze odkázat na jejich správné vyčíslení soudem prvního stupně, stejně jako na správně určenou lhůtu splatnosti podle § 160 odst. 1, věta před středníkem, o.s.ř.
124. V odvolacím řízení byly náklady státu představovány znalečným za zpracování dodatku č. 1 ke znaleckému posudku znaleckým ústavem Česká znalecká, a.s. (včetně odměny za výslech zpracovatele znaleckého posudku u odvolacího soudu). Tyto náklady činily celkem 56.936 Kč, přičemž žalovaná složila zálohu na provedení tohoto důkazu ve výši 25.000 Kč. S ohledem na závěry shora citovaného stanoviska pléna Ústavního soudu Pl. ÚS-st. 59/23, bylo žalobci uloženo, aby státu zaplatil 28.468 Kč a žalované, po zohlednění zaplacení zálohy na znalecký posudek, aby zaplatila 3.468 Kč, protože ani u jednoho z nich nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (§ 148 odst. 1 o.s.ř.). Účastníci jsou povinni tyto částky nahradit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1, věta před středníkem, o.s.ř.
125. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu, přičemž takto odvolací soud opět postupoval podle shora citovaného stanoviska pléna Ústavního soudu Pl. ÚS-st. 59/23.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud, dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, rozhodoval by o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

Pardubice 10. července 2024

Mgr. Jan Ducháček v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].